அவர்களுக்கு மட்டும் உரியதாயிராமல் சுவிசேஷத்தக் கேட்க மனதுள்ள யாவருக்கும் அது கிடக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

அந்த 70 வாரங்களுக்குப் பிறகு தத்தளிப்பும் துன்பமும் தானியேல் 9:26,27இல் சொல்லப்பட்டபடி அவர்களுக்கு வந்தது. ரோம பிரபு வந்து, ஒரு வெள்ளத்தால் சேதம் அடவது போல, ஆலயத்தயும், நகரத்தயும் அழித்து, பேரிழப்பயும் அழிவயும் ஏற்படுத்திசென்றான். அவர்களால் மறுதலிக்கப்பட்ட மேசியா அவர்கள் மேல், பலவித தீமகள வரவிட்டார். அவர்களுக்குத்தேவயான அளவுக்கு நிர்ணயம் பண்ணப்பட்ட காலம் வுர அதாவது ''எருசலேமுடன் பட்சமாய் பேசி அதின் போர் முடிந்தது என்றும், அதன் அக்கிரமம் நிவிர்த்தியாயிற்று என்றும் அதற்கு கூறுங்கள்'' (ஏசாயா 40:2) என்று அவர் சொல்ம் வுர, அந்தத் தீமகள் அவர்கள் மேல் தொடர்ந்து இருக்கும். இந்த இடப்பட்ட நேரத்தில், நிர்ணயிக்கப்பட்டு இருக்கிற நிர்மூலம் பாழாக்குகிறவன் மேல் தீருமட்டும், அதாவது பாத்திரம் வருத்தத்தால் நிறந்து அவர்கள் ''கர்த்தருடய நாமத்தினால் வருகிறவர் ஸ்தோத்தரிக்கப்பட்டவர்'' என்று அவர்கள் சொல்ம் வுரக்கும், தீமகள் கொடுக்கப்படும். இப்போதே இஸ்ரயேலின் மீட்பு அல்லது விடியற்காலம் உதயமாவதால் தேவனுக்கு நன்றி. அவர்களுடய பாழ்கடிப்பும் துன்பமும் முடிவுக்கு வராவிட்டாம், தன் ஒரே பேரான பிள்ளக்காக புலம்புகிறது போல, அவருக்காக புலம்புகிற வேளயில், (சகரியா 12:10), அவர்கள் தாங்கள் குத்தினவுர, தங்களது தப்பெண்ணத்துடன் கூடிய குருடான மனதுடன், மங்கலாக காணும்படியான காலகட்டத்திற்கு ஒவ்வொரு மணி நேரமும் அவசரப்படுத்துகிறது.

நாம் இங்கே ஆராய்ந்த வேத வசனத்தப் படிக்கும் போது சிலர் தீர்க்கதரிசன வார்த்தகளின் அமப்புகள சரியாகப் புரிந்து கொள்வதில் தோல்வியுற்று குழப்பத்திற்கும் தவறுக்கும் ஆளாகின்றனர். மேசியாவுடன் ரோம பிரபுவ குழப்பிக் கொள்கின்றனர். ஆகயால் இந்தப் பாடத்தின் ஆரம்பத்தில் இந்த வேதாகமப் பகுதியில் அடப்புக்குறிக்குள் போடப் பட்டிருக்கும் விளக்கங்கள மிகவும் சரியாகப் படிக்கும்படி நாம் யோசுன கூறுகிறோம்.

அத்தியாயம் 4

புறஜாதியாரின் காலம்

எது புறஜாதியாரின் காலம் என சொல்லப்படுகிறது? , அவற்றின் ஆரம்பம் , அவகளின் கால அளவு; அவகளின் முடிவு கி.பி. 1914 , இதனால் ஏற்படுகின்ற நிகழ்சிகள், இதத் தொடர்ந்து நடக்க வேண்டிய நிகழ்சிகள் , சொல்லர்த்தமான காலமும், அடயாளமான காலமும் , ஒரு குறிப்பிடத்தகுந்த முன்னடயாளம்தற்கால அறிகுறிகள் , தேவனுடய இராஜ்யம், புறஜாதியாரின் ஆளுகய அழித்தல் , ஆகயால் புறஜாதியார் இராஜ்யத்தின் அழிவுக்கு முன்னே தேவராஜ்யத்தின் ஸ்தாபகம் , கி.பி. 1914க்கு முன்பே , புறஜாதி இராஜ்யங்களால் ஏன் எதிர்க்கப் படுகிறதுகூடசியிலே எப்படி ஏன் எல்லோரும் சந்தோஷத்தோடே அத ஏற்றுக்கொள்வார்கள்,எல்லா ஜாதிகளாம் விரும்பப்பட்டவர் வருவார்.

''புறஜாதியாரின் காலம் நிறவேறும் வுரக்கும், எருசலேம் புறஜாதியாரால் மிதிக்கப்படும்.'' லூக்கா 21 : 24

தேவனுடய இராஜ்யத்திற்கு முன்னடயாளமாக இருந்த இஸ்ரயேல் இராஜ்யம் நீக்கப்பட்டது முதல் (எசேக்கியேல் 21:25,27) தேவனுடய உண்மயான இராஜ்யம் துவங்கும் காலம் வுரக்கும் உள்ள இடப்பட்ட உலக சரித்திரப் பகுதியத்தான், நம்முடய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து ''புறஜாதியாரின் காலம்'' என்று அழக்கிறார். தேவனுடய அந்த இராஜ்யத்தின் துவக்கத்தில், கிறிஸ்து தமது வல்லமயின் தூதரோடும், அவருடய பரிசுத்தவான்களில் மகிமப்படத்தக்கவராயும் வருவார் (2 தெசலோனிக்கேயர் 1:9).

இந்த இடப்பட்ட (புறஜாதியாரின்) காலப்பகுதியில் உலகமானது புறஜாதியாரின் இராஜாங்கங்களால் ஆளப்பட வேண்டியதாயிருக்கிறது. மாம்சீக, மற்றும் ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலர்கள் எல்லோரும், புறஜாதியாரின் காலம் முடியும் வுர, அவர்களது அதிகாரத்தின் கீழ் இருக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். தேவன் அந்த புறஜாதியாரின் அரசாங்கத்த அங்கீகரிக்காமலோ, அல்லது கட்டளயிடாமலோ இருந்தாம்கூட, அவர் அவர்களது ஆளுகய அனுமதிக்கிறார். மற்றொரு விதமாக சொல்வோ

மேயானால், தேவன் விவேகமான முடிவுகளுக்காக, அவர்களுடைய ஆளுகூய ஒருகுறிப்பிட்ட காலத்திற்கு அனுமதித்தார்.

இப்பூமிய கீழ்ப்படுத்தி, அத நீதியோடு ஆளக்கூடிய அதிகாரம் முதன்முதலில் ஆதாமுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. (ஆதியாகமம் 1:28) ஆதாம் தவறியதால், பாவத்துக்குக்கீழான அந்த ஆளுக அவனிடமிருந்து நீக்கப்பட்டது. அடுத்து, இந்த உலகம் தேவதூதர்களுக்குக் கீழாக்கப்பட்டது. தேவதூதர்களில் சிலர், விழுந்து போன மானிடர மீட்பதற்குப் பதிலாக, தங்கள் ஆதிமேன்மயக் காத்துக் கொள்ளத்தவறி, பாவத்தில் விழுந்தனர். ஜலப்பிரளயத்திற்குப்பின்பு தேவன் ஆபிரகாமிடம், பாவத்துக் குள்ளாகி, மரிக்கின்ற மானிடருக்கு உதவ, அவனுடைய சந்ததியிலிருந்து, அதாவது அவர்களிடமிருந்து ஒரு மீட்புர, ஒரு இராஜாவாக எதிர்காலத்தில் எழும்பப் பண்ணுவதற்குரிய நோக்கத்த வெளிப்படுத்தி, ''உன்னுடைய சந்ததிக்குள்ளாக உலகமுனத்தும் ஆசீர்வதிக்கப்படும்'' என்று கூறினார்.

பூமியின் மீது, ஒரு உலகப் பொது இராஜ்யத்தப்பற்றிய முதலாவது கருத்து இதுதான். தேவனிடத்திலிருந்து வந்த இந்த கருத்து மற்றெல்லாரின் கருத்தவிட மேலானது. அது இந்த இராஜாவின் விசேஷித்த தகுதியயும், தனிப்பட்ட மேன்மயயும் தெரிவிக்கிறது. இந்த இராஜாவிற்கு கீழ்ப் பட்டிருப்பது, எல்லா மானிட வர்க்கத்திற்கும் மிகவும் நன்மயாக இருக்கும். இவ்வாறு ஆபிரகாமுக்கு கொடுக்கப்பட்ட இந்த வாக்குத்தத்தமானது, ஆபிரகாமுடய பின் சந்ததியரான இஸ்ரேல் மக்களின் எண்ணத்திம், இருதயத்திம், நிறந்திருந்ததோடு மட்டுமல்லாமல், அவர்களின் இனத்தாராகிய மோவாபியருக்கும், ஏதோமியருக்கும் நன்கு தெரிந்திருந்தது என்பதில் சந்தேகமில்ல. இப்படிப்பட்ட நம்பிக்கயானது, மற்ற நாடுகளுக்கும் ஒரு வேள தெரியவந்திருக்கும். இக்கருத்தானது மற்ற நாடுகளுக்கும் தெரிந்திருக்குமேயானால், அவர்களும் ஆபிரகாம் சந்ததியாரப் போன்று, மற்றவர்கள ஆளவும், உபதேசிக்கவும், பிற நாடுகள ஆசீர்வதிக்கவும், உலகப்பொது ஆளுகூயப்பெறவும், பிரதான நாடாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதில் விருப்பம் உள்ளவர்களாக இருந்திருப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்ல.

ஓர் பொது உலக ஆளுகூய பெறவிரும்பும் இஸ்ரேலின் நம்பிக்க மற்றநாடுகளின் விருப்பத்திற்கு இசய அதற்குக் கொடுக்கப்படாமல், தேவனின் விருப்பத்தினாம், வல்லமயினாம், அவர்களுக்குக் கிருபயாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து, மற்ற நாடுகளுக்கும்

கூட பரவியதாகக் காண்கிறோம். எல்லா சமயங்களிம், புறஜாதி இராஜாக்களும், மக்களும் தங்களுக்குக் கிடத்த ஆளுகயெல்லாம் அவர்கள் வணங்கிய தேவர்களால் கிருபயாக அவர்களுக்கு கொடுக்கப் பட்டது என்று எண்ணியதாகவும் பார்க்கிறோம். சிற்றரசர்கள், இளவரசர்கள் முதல் பெரிய வலிமமிக்க இராஜாக்கள், சக்கரவர்த்திகள் வுர இந்தக் கருத்தயே இன்னும் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் உடலிம், உள்ளத்திம் எந்த அளவுக்கு வலிமயற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்புதயும், மற்றவர்களயும், தங்களயும் ஆளுவதற்கு, எந்த அளவுக்கு தகுதியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்புதப்பற்றியும், அவர்கள் கவுலப் படாமல், முழு உலகத்தயும் ஆளுவதற்கும், ஆசீர்வதிப்பதற்கும், தங்களயும், தங்கள் குடும்பத்தயும் மட்டுமே தேவன் தேர்ந்தெடுத்தார் என்ற ,பத்தியக்கார எண்ணத்திலிருக்கின்றனர். எல்லாவித மக்களாம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட இந்தக் கருத்திற்கு ஏற்ப பதக்கங்களிம், நாணயங் களிம், இராஜாங்கப் பத்திரிக்ககளிம் ''தேவனுடய கிருபயினால் உண்டான இராஜா'' என்ற வார்த்தகள் பொறிக்கப்பட்டு இருந்தன.

இஸ்ரயேலர் தங்களுக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட உலக ஆளுகூய, நம்பிக்கயுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த போது, (விசேஷமாக தாவீது, சாலமோன் இராஜாக்களின் நாட்களில்) தாங்கள் எதிர்பார்த்திருந்தத சமீபத்தில் அடயப்போவதாக எண்ணினர். இந்த ஆளுகக்குரிய ஆவல், மற்ற எல்லா நாடுகளுக்குமிடயே பொதுவாக இருந்துவந்தது. வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட உண்மயான வித்து இராஜ்யபாரத்தப் பெற்றுக் கொள்ள வரும் வுர, இஸ்ரயேலிலிருந்து கிரீடத்தத் தேவன் நீக்கிப்போட்டு, அதப் புறஜாதியாரின் ,கயில் ஒப்புவித்து, தற்போதய பாவ உலகத்த தங்களுடய சொந்த முயற்சியினால் ஆளும்படி செய்து, அதன் பயனின்மய உலகம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று தேவன் தீர்மானித்தார். தேவதூதர்கள் இவ்வுலகத்த ஆளவும், ஆசீர்வதிக்கவும் தகுதியற்றவர்கள் என்புத ரூபகாரப்படுத்து வதற்காக, ஆதாமினால் இழக்கப்பட்ட இவ்வுலக ஆளுகூய, தேவன் தேவதூதர்களுக்கு கீழ்ப்படுத்தியது போல, இப்போது இத புறஜாதி மக்களுக்கும் கீழ்ப்படுத்தி, தம்முடய உதவியின்றி அவர்களது பல்வேறு சொந்த முறகளினால் இவ்வுலக ஆள அனுமதித்தார். அவருடய மகிமக்குரிய காரியங்கள நிறவேற்றப்போகும் உரிமக்காரனானவர் வரும் வுரக்கும் உள்ள இடப்பட்டக் காலத்தில், தேவன் இவ்வுலகத்த பல்வேறு சோதனக்குக் கீழ்ப்படுத்தி, அதன் மூலம் அத்தியாவசியமும், மகத்துவமுமான பாடங்கள மனிதன் கற்றுக்கொள்ள செய்கிறார்.

மாம்ச இஸ்ரயேலருக்குப்பின் வந்த ஆவியின் இஸ்ரயேலராகிய சுவிசேஷ காலத்து மக்கள் ராஜரீகமான ஆசாரியக்கூட்டம், பரிசுத்த ஜாதி என்று 1 பேதுரு 2:9இல் உயர்வாக அழைக்கப்படுகிறார்கள். இம்மக்கள் குறித்தகாலத்தில் கிறிஸ்துவோடு, உலகத்த ஆட்சி செய்து அவர்ஙள ஆசீர்வதிக்கக்கூடிய நிலுமயிலிருப்பதால், இஸ்ரயேலரின் இராஜ்யம், கிறிஸ்துவின் இராஜ்யத்திற்கு முன்னுடயாளமாக இருக்கிறது. மேம் இவ்வுலக ஆளுஙய புறஜாதிமக்களிடம் கொடுப்பதற்குரிய நேரம் வந்தபோதோ, தேவன், இஸ்ரயேலின் சிங்காசனம் இன்னும் அங்கீகரிக்கப் படாதபடி, அதனிடமிருந்து கிரீடத்த அகற்ற வேண்டியதாயிருந்தது. இஸ்ரயேலர், வீணான கிரியகள், விக்கிரக ஆராதன போன்றுவகளில், தேசிய சிறப்பு பெற்று, உலகப்பொது ஆளுஙக்கு அவர்கள் உயர்த்தப்படத் தாங்கள் தகுதியற்றவர்கள் என்று ரூபகாரப்படுத்தியதால், ஆளுஙய தேவன் புறஜாதிகளுக்கு ஒப்புக்கொடுத்தார். இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் சிதேக்கியா இராஜாவின் காலத்தில் நடபெற்றது. தெய்வீக உத்தரவானது தீர்க்கதரிசியின் மூலமாக பின்வருமாறு சொல்லப்படுகிறது. ''பாஙயக் கழற்று, கிரீடத்த எடுத்துப்போடு, அது இனி முன் போலிராது; தாழ்ந்தவுன உயர்த்தி; உயர்ந்தவுனத் தாழ்த்துவேன்; அதக் கவிழ்ப்பேன், கவிழ்ப்பேன், கவிழ்ப்பேன்; அது உரிமக்காரனானவர் வருமட்டும், அது இல்லாதிருக்கும் அவருக்கே அதக்கொடுப்பேன்'' என்று கர்த்தராகிய ஆண்டவர் சொல்கிறார் (எசேக் 21:24,27).

ஆளுஙய அல்லது கிரீடத்தக் கவிழ்ப்பது நிறவேறிவிட்டது. அந்த ஆளுஙக, முதலில் பாபிலோனுக்கும், பிறகு மேதிய பெர்சிய, கிரேக்க, ரோம ராஜ்யங்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டது. நேபு காத்நேசார் கண்ட பெரிய சிலதரிசனத்தின் மூலமாகவும், தானியேல் கண்ட நான்கு மிருகங்களின் தரிசனத்தின் மூலமாகவும், கொடுக்கப்பட்ட தீர்க்கதரிசன விளக்கங்களுக்கு சரித்திர ஏடுகளில், இந்த இராஜ்யங்களின் தன்மஙளக்குறித்து சொல்லப் பட்டுவகள் மிகவும் பொருந்தியிருக்கின்றன என்று நாம் காண்கிறோம். இஸ்ரயேுலயும், இவ்வுலஙயும் ஆளக்கூடிய உரிமக்காரரும், ஆதத் தம்முடய சொந்த விலயேறப்பெற்ற இரத்தத்தினால் சம்பாதித்தவருமாகிய கிறிஸ்து வந்து, அந்த இராஜ்யத்தின் அதிகாரத்த எடுத்துக்கொள்ளும் வுரக்கும், இஸ்ரேல் இராஜ்யம் கவிழ்க்கப்பட்டிருக்கும். நாம்பார்த்தபடி, கிறிஸ்துவின் இராஜ்யமானது 5ஆவது உலகப்பொது இராஜ்யமாக (அதாவது தேவனுடய இராஜ்யமாக) வானத்தின் கீழெங்கும் இருக்கும். தேவனால் அங்கீகரிக்கப்படாமல், குறித்தகாலத்திற்கு மட்டுமே அனுமதிக்கப்பட்ட

முந்தின நான்கு இராஜ்யங்ஙளப்போல் அல்லாமல், இந்த 5ஆவது இராஜ்ய மானது தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டும், ஸ்தாபிக்கப்பட்டும், அவருடய பிரதிநிதியாக பூமியிலிருக்கும். அதுதேவனுடய இராஜ்யமாகவும், யேகோவா தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவருடய, இராஜ்யமாகவும் இருக்கும். மிகப்பெரிய குழப்பத்தின் மத்தியில் முற்றிமாக விழுங்கப்பட அல்லது நீக்கப்படப் போகிற தற்போதய இராஜ்யங்களின் மத்தியிம், சுவிசேஷயுக முடிவில் நடக்கும் பெரியதுன்பத்தின் நாளிம், தேவனுடய இராஜ்யம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஸ்தாபிக்கப்படும்.

இந்த அதிகாரத்தில் புறஜாதியாரின் ஆளுஙக கி.பி. 1914இல் முடிவுடந்தது என்பதற்கான வேத ஆதாரத்தயும், அந்தநாள் பூரணமற்ற மனிதர்களின் ஒன்றுக்கொன்று முரணான ஆட்சியக்காணும் என்பதற்கான ஆதாரத்தயும் நாம் இங்கு தருகிறோம். இந்தக் காரியம் உண்மயென்று வேதத்தின் மூலம் நிரூபிக்கப்படுமேயானால், அது பின்வரும் காரியங்ஙள நிரூபிக்கும்.

1. 'உம்முடய இராஜ்யம் வருவதாக' என்று நம்முடய கர்த்தர் நமக்கு ஜெபிக்கும்படி கற்றுக்கொடுத்த அந்த தேவனுடய இராஜ்யம் அந்நாளிலே, இப்பூமியில் தற்போதய நிலயற்ற இராஜ்யங்களின் மத்தியில் தொடங்கப்பட்டு, அதன்பின் சீக்கிரத்தில் உறுதியாக ஸ்தாபிக்கப்படும்.

2. ஆளுஙயப் பெற்றுக்கொள்ள உரிமக்காரனானவர், பூமியின் முதல் இராஜாவாக அப்போது பிரசன்னமாவார் என்புதயும், அதுமட்டு மல்லாமல், அந்தநாளுக்கு (புறஜாதியாரின் முடிவு நாளுக்கு) குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு முன்பே, அவர் பிரசன்னமாகியிருப்பார் என்புதயும், அவருடய பிரசன்னத்தால் இந்த புறஜாதி இராஜ்யங்கள் குயக்கலத்தப் போல உடக்கப்பட்டு, (சங் 2:9; வெளி 2:27) நொறுக்கப்பட்டு, அதற்குப்பதிலாக, அவருடய சொந்த நீதியுள்ள இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும் என்புதயும் அது நிரூபிக்கும்.

3. புறஜாதி இராஜ்யங்கள் நீக்கப்படுவதற்கு சில காலத்திற்கு முன்பே, இராஜரீக ஆசாரியக்கூட்டமும், கிறிஸ்துவினுடய சரீரமுமாயிருக்கிற தெய்வீக அங்கீகாரம் பெற்ற கிறிஸ்துவின் சுபயின் ஙடசி அங்கத்தினர், துலயாகிய கிறிஸ்துவோடுகூட மகிமப்படுத்தப்படுவார்கள் என்புதயும் நிரூபிக்கும். ஏனெனில் ஒவ்வொரு அங்கமும், கிறிஸ்துவின் உடன் சுதந்திரராயிருந்து கிறிஸ்துவோடுகூட ஆளவேண்டியிருக்கிறது. எல்லா அங்கத்தினருமில்லாமல் அந்த இராஜ்யம் முழுமயாக ஸ்தாபிக்கப்பட முடியாது.

4. அந்தக் காலம் முதல் எருசலேமானது புறஜாதியாரால் மிதிக்கப்படாது என்புதயும், அந்நகரமானது தேவனின் சாபத்திலிருந்து நீங்கி மகிமக்கு உயர்த்தப்படும் என்புதயும் அது நிரூபிக்கும். ஏனெனில் அப்போது புறஜாதியாரின் காலம் முடிவுக்கு வந்திருக்கும்.

5. அந்த நாளிலிருந்தே இஸ்ரயேலரின் கடினமான மனது நீக்கப்பட ஆரம்பிக்கும். ஏனெனில் அவர்களுள் ஒருபங்குக்கு கடினமான மனது, புறஜாதியாரின் நிறவு உண்டாகும் வுரக்கும் நீடித்திருக்க வேண்டும் (ரோமர் 11:25). வேறுவிதமாக சொல்வோமேயானால், கிறிஸ்துவின் மணவாட்டி அல்லது அவருடய, சரீரத்தின் அங்கங்களாக புறஜாதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படும் தொுக நிறவாகும் வுரக்கும், இஸ்ரயேலருக்கு கடின மனது உண்டாயிருக்கும்.

6. உலக இராஜாங்கத்தின் மத்தியில் யாதொரு ஜாதியாரும் தோன்றினது முதல் அக்காலமட்டும் உண்டாயிராத ஆபத்துக்காலம், அப்போது உுசநிலுய அடைந்து இருக்கும். அப்போது மனிதர்கள் அமர்ந்திருந்து யேகோவாவே தேவனென்றும், அவர் உயர்ந்திருப்பார் என்புதயும் அறிந்து கொள்வார்கள் (சங்கீதம் 46:10). உருவக பாுஷயினால் சொல்லப்படும் அமளியான கடல்அலகள், வெந்துருகும் பூமி, நிலதடுமாறும் பர்வதங்கள், வெந்துபோகும் வானங்கள், ஆகிய இவகளெல்லாம் ஒழிந்துபோய், புதிய வானமும், புதிய பூமியும், துன்பத்தால் ஆலக்கழிக்கப்பட்டு வந்த மானிட வர்க்கத்தினரால் அங்கீகரிக்கப்பட ஏதுவாக, அவர்களுக்கு ஆசீர்வாதங்களுடன் ஆரம்பமாகும். ஆனால் தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவரும், உரிுமுயயும் நீதியான அதிகாரத்த உடயவருமானவுர, பெரும் ஆபத்துக் காலத்திலே இருக்கிற தேவனுடய பிள்ுளகளின் ஒருகூட்டம் முதலாவது அங்கீகரிக்கும் (இந்த வகுப்பாுர யுகங்களின் படத்தில் T என்று குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. முதல் புத்தகத்தில் பக்கம் 186லிருந்து 190 வுர பார்க்கவும்) பிறகு அந்த ஆபத்துக் காலத்தின் முடிவில், மாம்சீக இஸ்ரயேலரும் கூடசியாக மனுக்குலம் முழுவதும் அவுர அங்கீகரிக்கும்.

7. அந்த நாளுக்கு முன்பே தேவனுடய இராஜ்யம், பூமியில் ஸ்தாபகம் பெற அதிகாரம் பெற்று, புறஜாதியாருடய இராஜ்யங்கள உடைத்து, அந்த இராஜாக்களின் அதிகாரங்கள முற்றிமாக அது எடுத்துக்கொள்ளும் என்புத நிரூபிக்கும் (தானி 2:34) இரும்பும் களி மண்ணுமாகிய, இராஜரீக மதசம்பந்தமான அதிகாரங்கள தன்னுடய வல்லுமயினாம், தன் பிரதி நிதிகள் மூலமும் நொறுக்கி, அத தூற்றி விடும். அதே வேகத்தில் தன்னுடய அதிகாரமும் ஆளுுகயும் ஸ்தாபிக்கப்படும் என்புதயும் நிரூபிக்கும்.

புறஜாதியாரின் கால ஆரம்பம் கி.மு. 606

''புறஜாதியாரின் காலம் நிறவேறும் வுரக்கும்'' என்கிற நமது கர்த்தரின் வார்த்தயிலிருந்து, புறஜாதியாரின் காலம் ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது. ஏனெனில் அளவில்லாத வுரயுறயற்ற காலப்பகுதிய ''நிறவேறக் கூடிய காலப்பகுதி'' என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே புறஜாதியாரின் காலப்பகுதிக்கு ஒரு துவக்கம் என்பது இருந்தது. ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வுர நீடித்திருந்து, நியமிக்கப்பட்ட காலம் வரும் போது அது முடிவுறும்.

குறிப்பு: ''காலங்கள்'' என்ற சொல் மூலபாுஷயாகிய கிரேக்க மொழியிலே ,கரோஸ் (Kairos) என்பதாகும். இவ்வார்த்தக்கு சரியான பொருள் ஒருகுறிப்பிட்ட காலமாகும். இதே வார்த்தயத்தான் கீழ் வரும் வேதாகமப் பகுதிகளில் காலங்கள் என மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. மாற்கு 1:15; 1தீமோத் 6:15; வெளி 12:14; அப் 3:19; 17:26. இதே வார்த்த அப்போஸ்தலர் 1:7இல் காலங்களும், வேுளகளும், (Seasons) என மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

புறஜாதியாரின் காலத்தின் ஆரம்பம், வேதாகமத்தில் தெள்ளத் தெளிவாகு சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. புறஜாதியாரின் அதிகாரத்தின் குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியின் அளுவ, வேதம் நமக்குக் கொடுத்திருக்குமே யானால், அந்த புறஜாதியாரின் காலம் எப்போது முடிவுடயும் என்புத நாம் நிசயமாய் அறிந்துகொள்ள முடியும். நிறவேறக்கூடிய இந்த குறிப்பிட்ட காலப் பகுதிய வேதம் நமக்குக் கொடுத்திருக்கிறது. அது எழுதப்பட்ட காலத்திம், அந்த குறிப்பிட்ட காலம் நிறவேறி சரித்திர நிகழ்சிகள் அத வெளிப்படுத்தும் காலம்வுரக்கும் கூட, அதப் புரிந்து கொள்ள முடியாதபடி வேதத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. அதன் பிறகும்கூட, அதக்கவனமாக எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்களும், உலக எண்ணத்தால் ஈர்க்கப்படாதவர்கள் மட்டுமே இதப்புரிந்து கொள்கிற அளவிற்கு வேதத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

புறஜாதியாரின் காலம் கி.மு. 606இல் ஆரம்பித்து. கி.பி. 1914இல் முடிவுடகிற 2520 வருடங்களக் கொண்ட காலப்பகுதி என்பதற்கு வேத ஆதாரம் தெளிவாகவும், ஆணித்தரமாகவும் இருக்கிறது. உலகப் பொது ஆளுுக, புறஜாதியாருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தற்காலிக அனுமதி என்று நாம் முன்னமே பார்த்தபடி, நேபுகாத்நேசாரின் காலத்திலிருந்து ஆரம்பித்தது. ஆனால் அவனுடய இராஜ்யபாரம் ஆரம்பித்தபோது அல்ல; கர்த்தரின்

முன்னடயாளமான இராஜ்யம் நீக்கப்பட்டு, முழு உலகத்தின் ஆளுகயும் புறஜாதியாரின் கயில் கொடுக்கப்பட்ட போது அது ஆரம்பித்தது. தேவனின் முன்னடயாளமான இராஜ்யத்தின் கடசி இராஜாவாகிய சிதேக்கியாவின் கிரீடம் நீக்கப்பட்ட நாள்தான், புறஜாதி இராஜ்யங்களின் ஆரம்பநாள் என்பது நிசயமாகத் தெரிகிறது.

எசேக்கியேல் தீர்க்கதரிசியின் வார்த்தயின்படி, (எசேக்கியேல் 21:2527) சிதேக்கியா இராஜாவிடமிருந்து கிரீடம் நீக்கப்பட்டது. நேபுகாத்நேசாரின் படை எருசலேமை முற்றுகயிட்டு, அத முற்றிமாக அழித்தது. கோரேஸ் இராஜாவின் முதலாம் வருடம் வர, அதாவது 70 வருடங்கள் வர எருசலேம் பாழாக்கி விடப்பட்டது. (2 நாளாகமம் 36:2123) எருசலேமானது மீண்டும் கட்டப்பட்டு, அது சிறயிருப்பிலிருந்து மீட்கப் பட்டாம் கூட, அதன்பிறகு இன்றய நாள் (இப்புத்தகம் ஆசிரியரால் கி.பி. 1889இல் வெளியிடப்பட்டது) வரக்கும் இஸ்ரேக்கு, ஒரு ராஜா இருந்ததில்ல. அவர்கள் தங்கள் தேசத்தயும், விடுதலயயும் கோரேஸ் இராஜாவிடமிருந்து திரும்பப் பெற்றும்கூட ஒருஜாதியாக பெர்சியர், கிரேக்கர், ரோமர்களுக்கு தொடர்சியாக அடிமப்பட்டே இருந்தனர். நமது கர்த்தரின் முதலாம் வருகயின் போது, அவர்கள் ரோம அடிமத் தனத்திலிருந்தார்கள். ரோமாபுரி சீசரின் கீழ் அதிகாரிகளாய் இருந்தவர்கள், பிலாத்தும், ஏரோதும் ஆவர்.

இந்த உண்மகளக் கொண்டு, நாம் புறஜாதியாரின் ஆரம்ப காலத்த உடனே கண்டு கொள்கிறோம். கோரேஸ் இராஜாவின் முதலாம் வருடம் கி.மு. 536 தான் என்பது தெளிவான சரியான தேதி என்ற அபிப்பிராயம் 'டோலமி கேனான்' (Ptolemys Cannon) ஐ ஏற்றுக் கொள்கிற, மதசம்பந்தமான சரித்திரங்களுக்கு இது மிகவும் இசந்து இருக்கிறது. எருசலேமின் பாழ்க்கடிப்புக்காலம் முடிந்து, அதின் மறுமலர்சி கி.மு. 536இல் ஆரம்பித்து இருக்குமேயானால், யூதராஜ்யம் கி.மு. 536லிருந்து சரியாக 70 வருடங்களுக்கு முன், அதாவது (கி.மு. 536+70) கி.மு. 606இல் தான் புறஜாதியாரின் காலம் ஆரம்பித்தது என்புத அது நமக்குத் தெரிவிக்கிறது.

இந்த புறஜாதி இராஜ்யங்களுக்கு ஒருகுறிப்பிட்ட காலம்வரக்கும் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரத்தக் குறித்து பார்க்கும் போது, அவகள் தோல்வியுற்று, கவிழ்க்கப்பட்டு, கிறிஸ்துவின் இராஜ்யத்தால் மேற்கொள்ளப் படும் என்றும், ஆனால் அந்த ''குறிப்பிட்டகாலம்'' அல்லது ''புறஜாதியாரின் காலம்'' முடிவதற்கு முன்பே, தேவன் அந்த ஆளுகய அவர்கள விட்டு

நீக்கி, அவரால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவருக்குக் கொடுக்கமாட்டார் என்புதயும் தெரிந்து கொள்கிறோம். அதே சமயத்தில் தேவனுடய இராஜ்ய மானது பெந்தேகொஸ்தே நாளின்போது தோற்றுவிக்கப்பட்டதாகவும், ரோம பேரரசானது, கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு (போப்பு சபக்கு) மாற்றப்பட்டு, அது இராஜரீக, ஆவிக்குரிய அதிகாரங்களப் பெற்றதாகவும், தேவனுடய இராஜ்யம் முற்றிமாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாகவும் கூறுகிற, தவறான போதகத் தால் இவ்வுலகத்த வழிநடத்துகிற போப்புமார்க்கத்தின் தப்புறயிலிருந்து நாம் காக்கப்படுகிறோம். புறஜாதியாரின் காலத்தப்பற்றிய தீர்க்க தரிசனங்களிலிருந்து, மேலே கூறப்பட்ட ரோமசபயின் கருத்துகளும் அக்கருத்தயே வலியுறுத்துகிற புராட்டஸ்டெண்ட் சபயின் கருத்துகளும், தவறானது என்று நாம் பார்க்கிறோம். போப்பு சபயாம், புராட்டஸ்டெண்ட் சபயாம், கிறிஸ்தவ நாடுகள் என அழக்கப்படுகிற நாடுகளின் ஆளுகய கிறிஸ்துவின் இராஜ்யம் என்று கூறுவதும் தவறானதாகும். அவகளெல்லாம் இவ்வுலக இராஜ்யங்களே. இந்த இராஜ்யங்கள் நில குலந்து, ஒற்றுமயின்றி, அராஜகத்தில் விழும்போது, கிறிஸ்துவின் இராஜ்யம், புறஜாதியாரின் கால முடிவில் ஸ்தாபிக்கப்படும். சில வருடங்களாக ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்கு முன்னேற்பாடுகள் நிலவி வந்தாம், புறஜாதியாரின் காலம் நிறவுடயும் போதுதான் கிறிஸ்துவின் இராஜ்யம் அவகள மேற்கொள்ளும்.

சுவிசேஷ யுகத்தில் கிறிஸ்துவினுடய இராஜ்யம் ஆரம்பக் கட்டத்திலிருந்து, ஆளுகக்குரிய வல்லம, சக, கிரீடம் ஆகியுவ இல்லாமல் செங்கோக்குரிய வாக்குத்தத்தத்த மட்டுமே பெற்று உலகத்தால் அங்கீகரிக்கப்படாமல், அப்போது அதிகாரத்திலிருந்த புறஜாதி இராஜ்யங்களுக்கு கீழ்ப்பட்டு இருந்தது. பரலோக இராஜ்யத்திற்குரிய சுதந்திரவாளிகள் கிறிஸ்துவோடு கூட அரசாள குறிப்பிட்டகாலம் வரும்வரக்கும், அவர்கள் மேற்கூறியது போலக் காத்திருக்க வேண்டும். ஆபத்துக்காலமாகிய இந்தயுகமுடிவில், அவர்கள் அதிகாரத்திற்கு உயர்த்தப்படுவார்கள். ஆனால், அவர்களின் நீதியான அரசாளுக புறஜாதிகளின் காலம் முடியும் முன்னே இருக்கமுடியாது. ஆகயால் சபயானது ஜெயத்திற்கும், மகிமயான ஆளுகக்கும் உரிய குறிப்பிட்டகாலம் வரும்வர பொறுமயோடு காத்திருப்பது, அதனுடய கடமயாகும். இவ்வுலகத்திலிருந்து பிரிந்து அந்நியரும், யாத்திரிகரும், பரதேசிகளுமாயிருந்து, தேவனுடய இராஜ்யத்தின் சுதந்தரவாளிகளாவுத

மட்டுமே நோக்கமாகக் கொண்டு, கடைசிகாலம் வரும்வரை பொறுமையோடு காத்திருக்க வேண்டும். புறஜாதி இராஜ்யங்கள் ஆளும்படி தேவன் அனுமதித்து இருப்பதால், கிறிஸ்தவர்கள் இந்த ராஜ்யங்களின் உண்மையான குணலட்சணங்களை உணர்ந்து, அவைகளை விட்டுப் பிரிந்து, அவர்களுக் குரிய மரியாதையைக் கொடுத்து அவர்களுக்கு கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும். இந்தக் கருத்தையே பவும் ரோமர் 13:1இல் ''எந்த மனுஷனும் மேலான அதிகாரமுள்ளவர்களுக்குக் கீழ்படியக்கடவன். தேவனாலேயன்றி ஒரு அதிகாரமும் இல்லை'' என்று போதிக்கிறார்.

புறஜாதிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்ட அந்த காலம் முடியும் வரை, எப்படி தேவன் தம்முடைய பூமிக்குரிய இராஜ்யத்தையோ அல்லது ஆவிக்குரிய இராஜ்யத்தையோ முழுவதுமாக ஸ்தாபிக்க மாட்டாரோ, அதைப்போல, தேவையான ஏற்பாடுகள் செய்து வந்தாம், மாம்சீக இஸ்ரயேலர்கள் அந்த குறிப்பிட்ட காலம்வரும்வரை, தங்களுக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணபட்டதை சுதந்தரித்துக் கொள்ள முடியாது.

அந்நாளில், யூதர்களுக்கு இராஜாவாக மாத்திரமல்ல, பூமியெங்கும் இராஜாவாயிருக்கப் போகிற மேசியாவின் மகிமையான பிரசன்னம்வரை, அதாவது புறஜாதியாரின் காலம் முடியும்வரை, தேவனுடைய பிள்ளை களிடத்திலிருந்து (மாம்சத்திற்குரிய மற்றும் ஆவிக்குரிய சந்ததியிடமிருந்து) கிரீடமானது நீக்கப்பட்டிருக்கும். ''சமாதானக்கர்த்தர் வருமளவும் செங்கோல் யூதாவை விட்டு நீங்குவதுமில்லை, நியாயப்பிரமாணிகன் அவன் பாதங்களை விட்டு ஒழிவதுமில்லை'' என்று ஆதி 49:10இல் பார்க்கிறோம். இஸ்ரயேலிட மிருந்து கிரீடம் நீக்கப்பட்ட காரியம், மேலே சொல்லப்பட்ட வாக்குத் தத்தத்திற்கு முரண்பாடாயிருக்கிறது என்றுசிலர் நினைக்கலாம். எனினும் கிரீடத்திற்கும், செங்கோக்குமுள்ள வித்தியாசத்தைக் கவனிக்க வேண்டும். கிரீடமானது சிதேக்கியா இராஜாவின் காலத்தில் நீக்கப்பட்டாம், அதற்கு பிறகு, மாம்ச பிரகாரம் யூதா கோத்திரத்தாரும், தாவீதின்குமாரனும், தேவனால் இராஜாவாக அங்கீகரிக்கப்பட்டவருமாகிய, நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து, 639 வருடங்களுக்குப் பிறகு, நீண்டகாலம் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டதற்கு, ஏற்ற ஒரே உரிமக்காரராகும் மட்டும், அந்த செங்கோல் நீக்கப்படவில்லை என்பதை நாம் காண்கிறோம்.

ஆபிரகாமோடு தேவன் செய்த உடன்படிக்கையானது ஈசாக்குக்கும், யாக்கோபுக்கும் உறுதி செய்யப்பட்டது. அந்தவாக்குத்தத்தம் என்னவெனில்,

உலகத்தில் அவர்களது சந்ததியை ஆசீர்வதித்து, உயர்த்துவதோடு மட்டுமல்லாமல், பூமியின் ஜாதியனைத்தையும் ஆசீர்வதிக்கக்கூடிய பெரிய இரட்சகர் அவர்களுடைய சந்ததியிலிருந்துதான் எழும்ப வேண்டும் என்பதாகும். நியாயப்பிரமாணிகனும், மீட்பனுமாகிய மோசேதான் அந்த வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டவரோ என்று நினைக்கும் அளவிற்கு இருந்தது. ஆனால் மோசேயோ, ''என்னைப் போல் ஒரு தீர்க்கதரிசியை உங்கள் தேவனாகிய யேகோவா, உங்கள் சகோதரர் நடுவே எழும்பப்பண்ணுவார்'' என்று சொன்னதின் மூலம், தனக்குப்பின் வருகிறவருக்கு, தான் ஒரு முன்னடையாளம் என்று சுட்டிக் காண்பித்தார். அதன்பின் அவரும் மரித்தார். அடுத்த வாக்குத்தத்தமாகிய ''செங்கோலானது யூதாவை விட்டு விலகுவதில்லை'' என்பதிலிருந்து, எதிர்பார்த்தல் எல்லாம் யூதாக் கோத்திரத்தை மட்டுமே சார்ந்ததாயிற்று. மற்ற ஏனைய கோத்திரங்களும் யூதாக்கோத்திரத்தோடு சேர்ந்து, தேவன் செய்த வாக்குத்தத்தத்தின் மேல் நம்பிக்கை உள்ளவர்களாய், யூதா வழியாக வரும், ஆசீர்வாதத்தை குறித்த காலத்தில் எதிர்பார்த்திருந்தனர்.

வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட சந்ததியில் தோன்றிய தாவீது இராஜாவின் பெரிய வெற்றிகள் எல்லாம், ஜாதிகள் அனைத்தையும் நியாயப் பிரமாணத்திற்கு கீழ்ப்படுத்தி, உலகமுழுவதும் பரவி, உலகத்தை ஆளக்கூடிய இராஜ்யத்தை ஸ்தாபிப்பான் என்று எதிர்பார்க்கக் காரணமாயிருந்தது. சாலமோன் இராஜாவின் ஞானமும், அவரது புகழும் உச்சக் கட்டத்திலிருந்த போது, அவர்கள் மூலமாக உலகப்பொது இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு விட்டதோ என்று எண்ணுமளவிற்கு இருந்தது. ''நான் உனக்குப்பின்பு உன் கர்ப்பப் பிறப்பாகிய உன்சந்ததியை எழும்பப் பண்ணி, அவனுடைய சிங்காசனத்தை என்றென்றைக்கும் நிலைப்படுத்துவேன்'' என்று தேவன் தாவீதோடு செய்த வாக்குத்தத்தத்தின்படி யூதாக் கோத்திரத்தின் ஒரு குடும்பத்திற்கு மட்டுமே அந்த வாக்குத்தத்தம் சார்புடையதாக ஆக்கப்பட்டது. அதற்கேற்ற வண்ணமே அக்குடும்பமும் இராஜ்யபாரத்தை ஏற்கனவே பெற்றிருந்தது. சாலமோனுடைய ஆலயம் கட்டப்பட்டபோது, அதிலிருந்து நூற்றுக்கணக்கான பாடகர்களும், ஆசாரியர்களும் ஆலயத்திற்கு மெருகூட்டினர். சாலமோனின் ஞானத்தினாம், செல்வத்தினாம் அவரது புகழ் உலகெங்கும் பரவியிருந்தது. பல்வேறு இராஜாக்களும், அவருடைய நட்புப் பெற வெகுமதிகளை அனுப்பினர். மேம் இதுவரை உலகம் கண்டறியாத அதிசயமும், புகழும் நிறைந்த இராஜாவாகிய சாலமோனைக்காண சீபா நாட்டு இராணியும் வெகுமதியோடு வந்தாள். இவையெல்லாவற்றையும்

பார்க்கும் போது ஆபிரகாமின் சந்ததி உயர்த்தப்படுவதற்கும், அவர்கள் மூலமாக எல்லா ஜாதிகளும் ஆசீர்வதிக்கப்படுவதற்கும், அவர்கள் நீண்ட காலமாக எதிர்பார்த்திருந்த சமயம் வந்து விட்டது என்று எண்ணி யூதர்களின் இருதயம் நம்பிக்கையினாம், பெருமிதத்தினாம், குதூகலித்ததில் அதிசயமேதுமில்லை.

சாலமோனின் மறவுக்குப்பின் இராஜ்யம் சின்னாபின்னமாக்கப்பட்டு இறுதியில் முழுவதுமாக கவிழ்க்கப்பட்டது. தேவனுடைய பரிசுத்த ஜாதியாயிருந்து, எல்லாஜாதிகளையும் ஆண்டு ஆசீர்வதிப்போம் என எதிர்பார்ந்திருந்த மக்கள், பாபிலோனுக்கு சிறபட்டு போனதினிமித்தம் ஏற்பட்ட ஏமாற்றத்தினால், அவர்களது உள்ளம் துன்பத்தத் தழுவியது. இதத்தான் ''பாபிலோன் ஆறுகள் அருகே நாங்கள் உட்கார்ந்து. அங்கே சீயோனை நினத்து அழுதோம்'' என்று சங்கீதம் 137:1இல் பார்க்கிறோம்.

கிரீடமும், தங்களைத் தாங்களே ஆண்டு கொள்ளக்கூடிய அதிகாரமும்கூட அவர்களை விட்டு நீக்கப்பட்டாம், ஆளுகிற உரிமை (செங்கோல்) தேவ வாக்குத்தத்தத்தின்படி, அவர்களை விட்டுநீக்கப் படவில்லை. உலகப்பொது ஆளுகை நேபுகாத் நேசாருக்கும், அவனுக்குப் பின்வந்தவர்களுக்கும் பெரிய மனிதசில, நான்குவித மிருகங்களின் விளக்கத்திற்கு ஏற்ப கொடுக்கப்பட்டாம், அதுகுறிப்பிட்டகாலம் வர மட்டுமே நிலத்திருந்தது. இஸ்ரயேலருக்கு முதன் முதலில் கொடுக்கப் பட்ட வாக்குத்தத்தம் நிறவேற்றப்பட வேண்டும். கிரீடம் நீக்கப்பட்டது. ஆனால் செங்கோல் மேசியா வருமட்டும் நீக்கப்படவில்லை. இந்த விஷயம் சிதேக்கியாவிற்கு எதிராக ''கிரீடத்த எடுத்துப்போடு; அதக்கவிழ்ப்பேன்; உரிமக்காரனானவர் வருமட்டும் அது இல்லாதிருக்கும். அவருக்கே நான் அதக் கொடுப்பேன்'' என்று கொடுக்கப்பட்ட கட்டளையில் கூட குறிப்பிடப்பட்டது.

ஆபிரகாமோடு உடன்படிக்க செய்யப்பட்ட போது, அவனது சந்ததி மூலமாக இவ்வுலகம் ஆளப்பட்டு, ஆசீர்வதிக்கப்படும் என்று வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்டது. ஆபிரகாமின் பிள்ளைகளாகிய இஸ்ரயேலரோடு மட்டுமே நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்க செய்யப்பட்டது. இவர்களுள், நியாயப் பிரமாணத்திற்கு முற்றிமாக கீழ்ப்படிகிறவர்கள் மட்டுமே, ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கயின் மூலம், வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட, அதாவது, உலகத்த ஆண்டு ஆசீர்வதிக்கக்கூடிய உரிமைய பெறுவோம் என்ற நம்பிக்கயப் பெறமுடியும். ஆனால், இது, தாங்கள்தான் நியாயப் பிரமாணத்தின் ஒவ்வொரு காரியத்தயும் சிறு குறயில்லாமல் நிறவேற்றுபவர்கள் என்றும், தங்கள நீதிமான்களாயும், மற்றவர்கள

அற்பமாயும் எண்ணி மற்றவர்கள ஆயக்காரரென்றும், பாவிகள் என்றும் அழத்து, தங்களைத் தாங்களே ஆபிரகாமின் பிள்ளைகளென்றும், இவ்வுலகத்த ஆசீர்வதிக்க வாக்குத்தத்தம் பெற்ற சந்ததி என்றும், உரிம கொண்டாடும் பரிசேயர் என்ற ஒருபிரிவினர் தோன்றுவதற்கு காரணமாயிருந்தது.

நியாயப்பிரமாணத்தின் சிறு உறுப்பாகிம், எழுத்தாகிம் மாறாதபடி கக்கொள்ளாமல், அதனுடைய சிலவெளிப்புடயான சடங்காசாரங்கள மட்டும் கடபிடித்து வருகிற பரிசேயர்களின் தவறுகள கடிந்து கொள்வது நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் போதகத்தில் ஒன்றாகும். பூரணமும், முழுமயுமான நியாயப்பிரமாணத்த, விழுந்து போன அபூரண மனிதன், தன்னுடைய பெலகீனத்தினாம், சோதனயினாம், முழுமையாக நிறவேற்றவோ அல்லது ஆபிரகாமுக்கு கொடுக்கப்பட்ட ஆசீர்வாதத்துக்கு பாத்திரராக இருக்கவோ முடியாது என்று, தற்போதய கிறிஸ்தவர்கள் அறிந்திருக்கும் இக்காரியத்த, கிறிஸ்து அப்போதே அவர்களுக்குப் போதித்தார். எந்த அபூரண மனிதனாம் நிறவேற்ற முடியாத நியாயப்பிரமாணத்த, பரிசேயர்கள் நிறவேற்றாமல் தவறினதயோ அல்லது அவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்த நிறவேற்ற முயன்றதயோ, கிறிஸ்து குறகூறினார் என்று நாம் புரிந்து கொள்ளக் கூடாது. பரிசேயர், தங்களைத் தூய்மயானவர்கள், பரிசுத்தமானவர்கள் என்றுகூறி தங்களையும், பிறரயும் ஏமாற்றிய கபடத்தத்தான் குறகூறினார். பரிசேயர்கள் வெளிப்பார்வக்குத்தூய்மயானவர்களாக இருந்தார்களே அல்லாமல், உள்ளத்திலோ தூய்மயற்றவர்களாகவும், அபிஷேகம் பெறாதவர்களாகவும் இருந்தனர். அவர்கள் வெளிப்பார்வக்கு பக்தியுள்ளவர்களாய் இருந்து, உதட்டளவில் தேவன கனம்பண்ணி, உள்ளத்தினால் தேவனுக்கு விலகியிருப்பதயே கிறிஸ்து குறகூறினார். நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவும், அப்போஸ்தலனாகிய பவும் கூறுவதற் கேற்ப, அவர்களில் எவராம் நியாயப்பிரமாணத்த நிறவேற்றவோ கீழ்ப்படியவோ (யோவான் 7:19; ரோமர் 3:20) முடியவில்லை. நியாயப் பிரமாணத்த நிறவேற்றத் தேவயானவகள, அவர்கள் அறிந்திருந்தும், அத அவர்கள் செய்யவுமில்லை.

உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும், உன் முழு ஆத்துமாவோடும், உன் முழு மனதோடும் அன்பு கூறுவாயாக; உன்னிடத்தில் நீ அன்பு கூறுவது போல, பிறனிடத்திம் அன்பு கூறுவாயாக

என்று நியாயப்பிரமாணத்தின் முழுக்கருத்தயும், கிறிஸ்து தம்முடய வார்த்தகளினால் மாத்திரம் கூறாமல், தம்முடய வாழ்க்கயில் நிற வேற்றியும் காண்பித்தார். தேவனுடய திட்டத்திற்கும் விருப்பத்திற்கும் தம்மத் தாமே ஒப்புக்கொடுத்தது மட்டுமல்லாமல், தன்னலம் கருதாமல் தம்முடய சுயசித்தத்தயும் திட்டத்தயும் விலக்கினார். கிறிஸ்து தம்ம முழு இருதயத்தோடும், உள்ளத்தோடும், ஆத்துமாவோடும், பலத்தோடும் தேவனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்து, தம்ம நேசிப்பது போல பிறரயும் நேசித்து, தம்மரண பரியந்தம் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருந்தார்.

எனவே எந்த அபூரண மனிதனும் நிறவேற்றக் கூடாதிருந்த நியாயப் பிரமாணத்த கிறிஸ்து முற்றிமாக கடபிடித்து நிறவேற்றி, சீனாய் மலயில் இஸ்ரயேல் மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கயின் எல்லா ஆசீர்வாதங்களுக்கும் சுதந்திரரானார். ஆபிரகாமுக்கு செய்த வாக்குத்தத்தத்தின்படி கிறிஸ்துதான் ஆபிரகாமின் சந்ததி என்று ரூபகாரபடுத்தப்பட்டார். யூதாக்கோத்திரத்தில், தாவீதின் குடும்பத்தில் தோன்றும் ஒருவருக்கே, பல நூற்றாண்டு காலமாக வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட இந்த நீதியின் செங்கோல (வாக்குத் தத்தத்தின்படி கிடத்த அதிகாரத்த அல்லது, இவ்வுலகத்த ஆளும் அதிகாரத்த) கிறிஸ்து தம்மிடம் நிலநிறுத்திக்கொண்டார். இஸ்ரயேல் மக்களால் பல நூற்றாண்டுகாலமாக எதிர்பார்க்கப்பட்டு, நம்பப்பட்டு அதற்காகப் பிரயாசப்பட்டு அடய இருந்த மாபெரும் பரிச, யூதாக் கோத்திரத்துசிங்கம்,கப்பற்றினார். மேசியா அல்லது சமாதானக்காரர் என்று அழக்கப்படுபவர் வந்து, மரணத்தினால் அடிமப்பட்டிருந்த மனுக்குலத்த சிலுவயில் தம்முடய இரத்தத்த சிந்தியதின் மூலம் விடுவித்து, மனிதனுக்கும் தேவனுக்கும் இடயே, சமாதான உறவ ஏற்படுத்தியதோடு மட்டுமல்லாமல், அவர் இராஜாதி இராஜா, கர்த்தாதி கர்த்தா என்று அழக்கப்பட்டு அதிகாரத்தப் பெறும் போது, எல்லாப் பாவத்தயும், தீமயயும் நீக்கி பரிசுத்தத்தின் அடிப்படயில் சமாதானத்த ஸ்தாபிப்பார். அவர் தான் சமாதானத்தின் பிரபு ஆவார்.

உடன்படிக்கயின் கீழான செங்கோலானது, நம்முடய கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவுக்கு, சென்றபோது, நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்க முடிவுடந்தது. எனவே மேசியாவால் வெல்லப்பட்ட பரிச, தேவன் எந்த நிபந்தனயின் பேரில் மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்க எண்ணங்கொண்டிருக்க

முடியும்? எனவே அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் சொல்வது போல், கிறிஸ்து நியாயப்பிரமாணத்தின் முடிவாயிருந்து, அதத் தம்முடய மரணத்தில் சிலுவயின் மேல் ஆணியடித்தார் (கொலோசெயர் 2:14).

இப்படியாக நம்முடய சமாதான பிரபு, வேறு எந்த விதத்தினாம் கொண்டு வர முடியாத பாவமன்னிப்பயும், இழந்ததத் திரும்பக் கொடுத்தலயும், என்றென்றும் அழியாத இராஜ்யத்தயும், தம்முடய நீதியின் அடிப்படயில் ஸ்தாபித்தார். இந்தக் காரியமானது, சமாதானக் கர்த்தர் வருமளவும், செங்கோல் யூதாவ விட்டு நீங்குவதுமில்ல; நியாயப் பிரமாணிகன், அவன் பாதங்கள விட்டு ஒழிவதுமில்ல என்ற தீர்க்க தரிசனத்த நிறவேற்றக்கூடியதாக இருந்தது. பிறகு அந்த செங்கோலானது, யூதாக்கோத்திரலிருந்து வந்த சிங்கமாகிய இராஜாதிராஜா, கர்த்தாதி கர்த்தா என்றழக்கப்படுபவரிடம் கொடுக்கப்படுகிறது.

தேவனுடய வாக்குத்தத்தத்தின் மீது விசுவாசம் வத்து, இஸ்ரயேலின் ஆறுதல் வரக் காத்திருந்த சிலர் மட்டுமே, 70 வருட பாபிலோனின் சிறயிருப்பிற்குப் பிறகு, தம் தேசத்திற்குத் திரும்பி, ஆலயத்தயும், நகரத்தின் சுவரயும் கட்டினர். இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நியாயப்பிரமாணிகனும், மீட்பரும், மேசியாவும், சமாதானக்காரருமாகிய கிறிஸ்து இந்தக் கோத்திரத்தில்தான் வருவார் என்ற தேவனின் வாக்குத்தத்தத்த நினவு கூற செய்து, அவர்கள ஒன்று கூட்டியது. ஆனால் தமது சிலுவ இரத்தத்தால் அக்கிரமத்த நிவர்த்தி செய்து, அமதிய ஏற்படுத்துபவர் வந்த போதோ, அவர்கள் மகா பிரதான ஆசாரியன எதிர்பாராமல், தங்கள இரட்சிக்க ஒரு இராஜாவ எதிர்பார்த்தபடியால், அவுர ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்து மறுதலித்தனர்.

மேசியா தம்முடய மரணபரியந்தமும் தம்மத் தாமே தாழ்த்தினபடியால், உயிர்தெழுதலில் செங்கோலயும் எல்லா அதிகாரத்தயும் பெற்றுக்கொண்டு, முதன்முதலில் இஸ்ரயேலர்கள, (மாம்சீக இஸ்ரயேலர அல்ல, ஏனெனில் அவர்கள் மாம்சத்தின்படி இஸ்ரயேலராக இருந்தாம் அவர்கள், உண்மயான இஸ்ரயேலர் அல்ல ரோமர் 9:6) அதாவது ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலர ஆசீர்வதிப்பார். சுதந்தரராகிய மேசியா, ஆவிக்குரிய ஆபிரகாமின் பிள்ளகள அதாவது ஆபிரகாமின் விசுவாசத்தயும், கீழ்ப்படிதலயும் பெற்றுள்ள பிள்ளகள, ஆபிரகாமின் சந்ததியினின்றும், புறஜாதி மக்களின்றும் தம்முடய நாமத்திற்காகத் தெரிந்தெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார் (அப் 15:14). அதன்

பிறகு (தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சபயா,ர புறஜாதியாரின் காலத்தின் முடிவில் அதாவது சுவிசேஷயுக அறுப்பின் காலத்தில் கூட்டிசேர்த்த பின்பு) அவர் தமது கிருபுய உருவழிந்த இஸ்ரயேக்குக் காட்டி, ஆத மீண்டும் எடுப்பித்துக் கட்டுவார். இறுதியில், பூமியின் மீதுள்ள சகல மக்கள் மீதும், தமது கிருபுயக் காட்டி, அவர்கள் இருதயம் இதுவுர கண்டிராத ஒரு நல்ல நிலயில் அவர்களு ,வப்பார். இப்போது செங்கோ,ல பெற்றிருக்கிற உரிமக்காரனானவர், புறஜாதியாரின் முடிவுக்காலத்தில் கிரீடத்தயும் பெறுவார். ஜனங்கள் அவரிடத்தில் சேர்வார்கள் (ஆதி 49:10). வானத்தின் மேம், பூமியின் மேம் சகல அதிகாரத்திற்குரிய மேலான நாமமானது (செங்கோல்) அவரது உயிர்த்தெழுதலில் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. மேசியா தம்முடய சகல அதிகாரத்தயும் பெற்று, மகிமயான ஆளுகய ஆரம்பிப்பதற்கு, பிதா குறித்து ,வத்துள்ள புறஜாதியாரின் காலம் நிறவேறும் வுர காத்திருக்கிறார் (வெளி 11:17,18).

புறஜாதியாரின் காலமானது 2520 வருடங்கள் கொண்டது என்றும், அது கி.பி. 1914ஆம் ஆண்டு முடிவுடகிறது என்புதயும் நிரூபிப்பதற்கு முன்பு, அது கி.மு. 606இல் ஆரம்பித்தது என்று நாம் முதலில் கண்டு பிடித்தத இப்போது நினவில் ,வக்க வேண்டும்.

இந்த கருத்துக்களு நாம் பல வசனங்களின் மூலம் அறிந்து கொள்ளக் கூடும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. அப்படி அந்தக் கருத்துக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்குமேயானால், அந்த விஷயங்கள் குறித்த காலத்திற்கு முன்பே தெரியவந்திருக்கும். எனவேதான் தானியேல் 12:4,10இல் முடிவு கால மட்டும் புத பொருளாக மூடிவக்கப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

''புறஜாதியாரின் காலம் நிறவேறும் வுரக்கும் எருசலேம் புறஜாதியாரால் மிதிக்கப்படும்'' என்ற நமது கர்த்தரின் வார்த்தகளிலிருந்து புறஜாதியார்களின் காலமானது, ஒரு வுரயுறக்குட்பட்ட காலப் பகுதியக் கொண்டது என்புத மட்டுமல்லாமல், மாம்ச இஸ்ரயேலரும், ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலரும் புறஜாதியார்களுக்கு கீழ்ப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்புதயும் உணர்ந்து கொள்கிறோம். மேம் இந்தக் காலப்பகுதிகள் மாம்ச இஸ்ரயேலரோடும், அவர்களது பூமிக்குரிய நகரமாகிய எருசலேமோடும் தொடர்புள்ளது என்புதயும் அது உணர்த்துகிறது. இஸ்ரயேலின் சரித்திரத்தப்பற்றி கூறிய தேவன், இந்த புறஜாதியாரின் காலம் எவ்வளவு என்புதயும் துல்லியமாக முன் கூட்டியே சொல்லியிருக்கமாட்டாரா என்ற எண்ணம் தோன்றுகிறதல்லவா? ஆம்!

உலகப் பிரகாரமான லட்சணத்திற்குரிய ஆசீர்வாதத்தயும், தண்டனயயும் லேவியராகமத்தில் பார்க்கிறோம். இஸ்ரேல் மக்கள் தேவனுக்கு உண்மயாக கீழ்ப்படிந்து நடப்பார்களேயானால் மற்ற ஜாதிகளக் காட்டிம், அவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருப்பார்கள்; இல்லாவிட்டால், அவர்கள் சத்துருக்கள் அவர்கள் மீது விழுவார்கள். அதக் குறித்து வேதம் கூறுவதாவது; ''நான் உங்கள் நடுவிலே உலாவி, உங்கள் தேவனாயிருப்பேன்; நீங்கள் என் ஜனமாயிருப்பீர்கள். நீங்கள் எனக்கு செவி கொடாமம், இந்த கற்புனகள் எல்லாவற்றின்படியும் செய்யாமம் இருந்தால் நான், உங்களுக்கு விரோதமாக என் முகத்தத் திருப்புவேன்; நீங்கள் உங்கள் சத்துருவுக்கு முன்பாக முறிய அடிக்கப்படுவீர்கள்; அவர்கள் உங்களு வெறுத்துத்தள்ளி உங்களு ஆளுவார்கள்; நீங்கள் விதக்கும் வித விருதாவாயிருக்கும்; உங்கள் சத்துருக்கள் அதன் பலன தின்பார்கள்; இவ்விதமாக நான் உங்களுக்கு செய்தும், நீங்கள் இன்னும் எனக்கு செவி கொடாதிருந்தால் உங்கள் பாவங்கள் நிமித்தம் பின்னும் ஏழத்தனயாகத் தண்டிப்பேன்''. (லேவி 26:12,14,16,17,18,24,28)

இந்த வேதாகமப் பகுதியில் ஏழத்தனயான (ஏழு காலங்கள்) தண்டனயக் குறித்து 3 முற எசரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஏழத்தன தண்டனக்கு முன்பாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தண்டனகள் எல்லாம் அவர்கள் அசீரியர், மோவாபியர், மீதியானியர், பெலிஸ்தியர் போன்றவர் களுக்கு அடிமப்பட்டு சென்றதக் குறிக்கிறது. ஆனாம் அவர்கள் அடிமப்பட்டு போன காலங்களில் தேவனுடய கிருபயானது அவர்கள் மீது தொடர்ந்திருந்தது. அவர்களோடு தேவன் கொண்ட தொடர்பெல்லாம், கற்புனயின் மேல் கற்புனயும், பிரமாணத்தின் மேல் பிரமாணமும், இங்கே கொஞ்சமும், அங்கே கொஞ்சமுமாக இருந்தது. (ஏசாயா 28:10) இஸ்ரயேல் புத்திரர் தேவுன நோக்கி மனந்திரும்பி கூப்பிட்ட போதெல்லாம், அவர்களுடய குரலக் கேட்டு அவர்களுக்கு பதில் அளித்து, அவர்களு, அவர்களுடய சத்துருக்களிடமிருந்து தப்புவித்து அவர்களக் காத்துக் கொண்டார் (நியா:3:9,15). அவர்கள் இந்த சிறு தண்டனகள் மூலமாகவும் திருந்தாததால், தேவன் ஏழத்தனயான (ஏழு காலங்கள்) தண்டனய பிரயோகித்தார். கிரீடமும் இஸ்ரயேல விட்டு நிரந்தரமாக நீக்கப்பட்டது. இவ்வுலகமும், இஸ்ரயேம் ஏழத்தனயான காலங்களுக்கு மிருகத் தனமான அதிகாரங்களுக்குக்கீழ்ப்பட்டிருக்க வேண்டியிருந்தது. ''இவ்விதமாக நான் உங்களுக்கு செய்தும் (அசீரியர், மோவாபியர், மீதியானியர் மூலம் சிற தண்டனகளக் கொடுத்தும்) நீங்கள் எனக்கு செவி கொடாதிருந்தால்,

நானே உங்கள் பாவங்கள் நிமித்தம் உங்கள ஏழத்தனயாகத் தண்டிப்பேன்'' என்ற இந்தத் தேவனுடய வார்த்தயின்படி இந்த ஏழத்தனயான (ஏழு காலங்கள்) தண்டனகள் அவர்கள் மீது வந்தது.

மற்ற தண்டனகள் எல்லாம் அவர்கள முற்றும் முடிய சீர்திருத்தாமல் போனபோதோ, அவர்களது எல்லாத் தண்டனகளுக்கும் முடிவில் இறுதித் தண்டனயாக ஏழத்தனயான (ஏழு காலங்கள்) தண்டனயப் பெறுவர் என்று எசரிக்கப்பட்டனர். இந்த ஏழத்தனயான (ஏழு காலங்கள்) தண்டனயானது அவர்கள் தங்கள முற்றிமாக கர்த்தருக்குத் தாழ்த்தி அவருடய ஆசீர்வாதங்களப் பெறத் தகுதியுள்ளவர்களாக்கும் பொருட்டு ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆகயால் இந்த ''ஏழத்தன'' (ஏழு காலங்கள்) என்பது புறஜாதி மக்கள், இஸ்ரயேல ஆளக்கூடிய கால அளவக் குறிப்பதாக அமந்துள்ளது. நம்முடய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து, புறஜாதியாரின் காலத்தக் குறித்துப் பேசும் போது, இந்த ஏழத்தனயான (ஏழு காலங்கள்) தண்டனயக் குறித்துதான் சுட்டிக்காட்டினார்.

இஸ்ரயேலின் கடசி இராஜாவாகிய சிதேக்கியா நீக்கப்பட்டபோது, இஸ்ரயேல் மக்கள் அதுவர பெற்ற கொஞ்சக்கால தண்டனகளும், சிறயிருப்புகளும் அவர்கள, ஏழத்தனயான தண்டனய (7 காலங்கள் தண்டனய) பெற வழி வகுத்தது. ஏனெனில் சிதேக்கியா நீக்கப்பட்டதிலிருந்து, முன் சொல்லப்பட்டபடி, ஏழத்தனயான, (ஏழு காலங்களான 2520 வருடங்கள்) நீண்ட கால ஒரே தண்டனயாக இருந்தது.

''வருடம்'' என்பது உருவகமாகவோ அல்லது சொல் அர்த்தத்திலோ இருந்தாம், ஒரு ''வருடத்தக்'' குறிக்க, வேதத்தில் ''ஒரு காலம்'' என்ற வார்த்த உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், எந்த தீர்க்கதரிசனமும் உரக்கப்பட்ட சமயத்தில் ''காலம்'' என்பது உருவமாக கூறப்பட்டதா அல்லது சொல்லார்த்தமாகக் கூறப்பட்டதா என்று அறியக் கூடாததாய் இருந்தது. பரிசுத்த ஆவியினால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட இக்காலத்தயும், அதின் விசேஷத்தயும் குறித்து தீர்க்கதரிசிகள் ஆராய்ந்தும் கண்டு பிடிக்க முடியாமற் போனார்கள். (1பேது 1:11) தீர்க்கதரிசனங்களில் கூறப்பட்டுள்ள ''உருவக வருடமானது'' சந்திர வருடத்தின் அடிப்படயில் கணக்கிடப் படுகிறது. அதாவது ''வருடம்'' என்பது ஒவ்வொரு மாதமும் 30 நாட்களக் கொண்ட 12 மாதங்களக் குறிக்கிறது. அதாவது வருடம் என்பது 360

நாட்களக் கொண்டதாகும். ஒவ்வொரு உருவக நாளும் ஒவ்வொரு வருடத்தக் குறிக்கிறது. ஆகவே ''ஒரு காலம்'' அல்லது ''ஒரு வருடம்'' என்பது உருவமாகக் கூறப்பட்டிருக்குமேயானால், அது 360 உருவக நாட்களக் குறிக்கிறது. மேம் ''ஏழத்தனயான காலங்கள்'' என்பது 2520 உருவக நாட்கள் அல்லது (7 X 360) 2520 சொல்லர்த்தமான வருடங்களக் குறிக்கிறது.

''ஏழு காலங்கள்'' என்பது சொல் அர்த்தத்தில் கூறப்பட்டுள்ளதா அல்லது உருவகத்தில் கூறப்பட்டுள்ளதா? மேம் அது ஏழு வருடங்களக் குறிக்கிறதா அல்லது 2520 வருடங்களக் குறிக்கிறதா? என்ற கேள்வி இங்கே எழுகிறது. அவகள் உருவகமாகக் கூறப்பட்ட 2520 வருடங்களக் குறிக்கிறது என்று நாம் பதில் அளிக்கிறோம். அந்த ''ஏழு'' காலங்கள் என்பது, சொல்லர்த்தமான ஏழு வருடங்களக் குறிக்கிறது என்று நாம் எடுத்து கொள்ள முடியாது. ஏனெனில் அவர்கள் ஏழு வருடங்களுக்கு மேலாக அநேக சிறயிருப்புகள சந்தித்து இருந்தனர். உதாரணமாக அவர்கள் மெசபொத்தோமியா இராஜாவ 8 வருடமும் (நியாயதிபதிகள் 3:8), மோவாப்ராஜாவ 18 வருடமும் (நியா:3:14), யாபீன் இராஜாவ 20 வருடமும் (நியா:4:2,3), பெலிஸ்தரின் இராஜாவ ஒரு முற 40 வருடமும், மற்றொரு முற 18 வருடமும் சேவித்தனர் (நியா 10:7,8;13:1). இதோடுகூட அவர்கள் பாபிலோனில் 70 வருடமும் சிறப்பட்டிருந்தனர். இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எல்லா காலப் பகுதியுமே 7 காலங்களவிட (சொல்லர்த்தமான 7 வருடங்கள விட) அதிகமானதேயாகும். 7 காலங்கள் என்பது இறுதியில் சொல்லப்பட்டிருப்பதாம், அது பெரிய நீண்ட காலத் தண்டனயக் குறிப்பதாம், அது உருவகக் காலத்தத்தான் குறிக்க வேண்டும் என்பது ரூபகாரமாகிறது. ''ஏழு காலங்கள்'' என்று லேவி 26:18,21,24,28இல் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட அதே எபிரேய வார்த்ததான் தானியேல் 4:16,23,25,32இல் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருந்தாம், தானியேலில் இடான் (Iddan) என்ற வார்த்த மட்டும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இந்த இடான் (Iddan) என்ற வார்த்த லேவியராகமத்தில் விடப் பட்டிருந்தாம், இவ இரண்டும் ஒரே அர்த்தத்த உடயன என்புத மட்டும் நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மேம் ''ஏழு காலங்கள்'' என்பது லேவியராகமத்திம், தானியேலிம் 4 முற கூறப்பட்டுள்ளது, ஒரு விநோதமான காரியமே. நேபுகாத்நேசார பொறுத்தமட்டில் அவகள் சொல்லர்த்தமான வருடங்களக் குறிக்கின்றன. மேம் நேபுகாத்நேசாரும் அவருடய ஏழு காலங்களும் ஒரு முன்னடயாளமாகும்.

நேபுகாத்நேசார் தள்ளிவிடப்பட்ட ''ஏழு காலங்கள்'' (தானியேல் 4:16, 23,26) என்பது சொல்லர்த்தனமான ஏழு வருடங்களைக் கொண்டது என்ற காரியம், அது நிறவேறியபோது ரூபகாரமாயிற்று. அதுபோலவே இஸ்ரயேம், உலகமும், புறஜாதியாரின் அதிகாரத்தின் கீழ் ஏழத்தனயான (7 காலங்கள்) காலங்கள் இருக்க வேண்டுமென்பதும் ரூபகாரமாகிறது. ஏழத்தன (ஏழு காலங்கள்) காலங்கள் என்பது சொல்லர்த்தமான 2520 வருடங்களைக் குறிக்கிறது. இந்த 2520 வருடங்கள் நிறவேற இன்னும் 26 வருடங்கள் (இப்புத்தகம் அதன் ஆசிரியரால் 1889இல் வெளியிடப்பட்டது) செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. புறஜாதி இராஜ்யங்கள் நீக்கப்பட்டு, புது உடன்படிக்கயின் மூலமாக இஸ்ரயேலருக்கும், வேதனயிலிருக்கும் அனத்து சிருஷ்டிகளுக்கும் நித்திய நீதியும், ஆசீர்வாதங்களும் வருகிறத தேவனுடய ஊழியர்கள் அறிவித்து வருகின்றனர்.

இஸ்ரயேலின் ''ஏழு கால தண்டனயின் முடிவு''

இஸ்ரேல் மக்களின் நீண்ட தண்டன காலமான 2520 வருடங்களானது, புறஜாதியாரின் ஆளுகக் காலம் அல்லது புறஜாதியாரின் காலம் ஆகும். நாம் ஏற்கனவே பார்த்தது போல, இந்த புறஜாதியாரின் காலம் கி.மு. 606இல் ஆரம்பித்து, 2520 வருடங்கள் தொடர்ந்து நடபெற்று, கி.பி. 1914இல் முடிவுடயும் (2520-606=1914). அதன் பிறகு லேவியராகமத்தின் கடசிப்பகுதியில் சொல்லப்பட்ட (லேவி 26:44,45) ஆசீர்வாதங்கள் நிறவேறும். தேவன் இஸ்ரயேலின் பிதாக்களோடு செய்த உடன் படிக்கய நினவு கூர்ந்து அவற்றயெல்லாம் நிறவேற்றுவார் (ரோமர் 11:25-27).

இதக் கீழ்கண்டவாறு தெளிவாகக் கூறலாம்

இஸ்ரயேலின் ஏழத்தனயான தண்டன கால வருடங்கள்.....	2520
இந்த ஏழத்தனயான தண்டனக் காலம், இஸ்ரயேலின் ஆளுக புறஜாதி மக்களிடத்தில் கொடுக்கப்பட்ட வருடமாகிய கி.மு. 606இல் துவங்கியது. எனவே கி.மு.606 முதல் கி.பி. 1 வர	606
கி.பி. யில் மீதியுள்ள வருடங்கள்	1914

(அதாவது இஸ்ரயேலின் தண்டன முடிவுடயும் ஆண்டு 1914 ஆகும்).

வேதாகமத்தில் 1 நாள் = 1 வருடம் என்று உருவகமாகக் கூறப்பட்டுள்ள தீர்க்கதரிசன நிறவேறுதலக் கீழே காண்போம்.

(அ) உளவுக்காரர்கள் கானான தேட 40 நாட்கள் அலந்து திரிந்தது, இஸ்ரேல் மக்கள் 40 வருடம் வனாந்தரத்தில் சஞ்சரித்ததற்கு அடயாளமாக இருந்தது (எண் 14:33,34).

(ஆ) தேவன் எசேக்கியேல் தீர்க்கதரிசி மூலமாக இஸ்ரயேக்கு வரக்கூடிய தீமயப் பற்றி கூறும்போது, ஒவ்வொரு வருடத்திற்குப் பதிலாக ஒவ்வொரு நாள உனக்குக் கட்டளயிட்டேன் என்ற உருவக தீர்க்கதரிசனத்த தெரிவிப்பதப் பார்க்கிறோம் (எசேக். 4:1-8).

(இ) நிறவேறித் தீர்ந்த குறிப்பிடத்தக்க தீர்க்கதரிசனமாகிய தானியேல் 9:24-27ஐ இதற்கு முந்திய அதிகாரத்தில் நாம் பார்த்தோம். அந்த தீர்க்கதரிசனத்தில், நம்முடய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து அபிஷேகம் பண்ணப்படும் காலத்தக் குறித்தும், அதிலிருந்து இஸ்ரயேலின் ஏழு வருட கிருபயின் காலம்ஆரம்பிக்கிறதயும், இதன் மத்தியில் மேசியா சங்கரிக்கப் படுவார் என்பதக் குறித்தும், உருவகக் காலத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளத ஆராய்ந்தோம். உருவகமாகக் கூறப்பட்ட 70 வாரங்களிள்ள ஒவ்வொரு நாளும், ஒவ்வொரு வருடத்தக் குறிக்கிறது. இதன்படி அந்த தீர்க்கதரிசனமும் சரியாக நிறவேறியது.

(ஈ) தானியேல் 7:25; 12:7 ஆகிய வசனங்களப் பார்க்கும்போது போப்பரசின் மாட்சிமயின் கீழ் விடப்படக்கூடிய காலப்பகுதியானது 3½ காலங்கள் (ஒரு காலமும், காலங்களும், அரக்காலமும்) என்று கூறப்பட்டு, அந்த காலங்கள் 1260 (360 x 3½ =1260) வருடங்களில் நிறவேறித் தீர்ந்தது என்று நாம் அறிகிறோம். இதே காலப்பகுதியக் குறித்து வெளி 12:14இல் ''ஒருகாலமும், காலங்களும், அரக்காலமும்''என்றும், வெளி 13:5இல், 42 மாதங்கள் (30 x 42=1260) என்றும், வெளி 12:6இல் 1260 நாட்கள் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்த தீர்க்கதரிசனங்களின் நிறவேறுதலக்குறித்து விரிவாகப் பிறகு ஆராய்வோம். ''காலம்'' என்ற வார்த்தயின் ஆவிக்குரிய கருத்தானது மற்ற இடங்களில் சொல்லப்பட்டதற்கும், இப்போது நாம் பயன்படுத்தும் இடத்திற்கும், ஒத்துப் போவதாக உள்ளது. அதாவது ஒரு காலம் என்பது ஒரு உருவக வருடத்த (அதாவது 360 உருவக நாட்கள) 360 வருடங்களாகக் குறிக்கிறது. 3½ காலங்கள் எனக் கூறப்பட்டுள்ள அந்திக் கிறிஸ்துவின் ஆட்சி காலம் 1260 வருடங்களோடு நிறவுபெற்றது. இதே

தத்துவத்தில்தான் புறஜாதியாரின் ஆளுகுயக் குறிக்கிற அந்த 7 காலங்கள் (360 x 7 = 2520) கணக்கிடப்பட்டு, அது கி.பி. 1914ஆம் ஆண்டில் நிறவு பெறுவுத நிரூபிக்கிறது. அதாவது 3½ காலங்கள் என்பது 1260 வருடங்குளயும், அதன் இரு மடங்காகிய ஏழு காலங்கள் என்பது 2520 வருடங்குளயும் குறிக்கிறது.

இஸ்ரயேலின் ஏழத்தனக் (7 காலங்கள்) காலம் என்பது சொல்லர்த்தமான 7 வருடங்களில் நிறவேறித் தீர்ந்திருக்குமேயானால், தேவன் அவர்கள் பிதாக்களோடு செய்த நிபந்தனயற்ற உடன்படிக்கயின் மூலம், உறுதிப்படுத்தப்பட்ட ஆசீர்வாதமானது அவர்களுக்கு, அந்த ஏழத்தனக் காலம் (7 காலங்கள்) முடிந்தவுடனே கொடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் (லேவி. 26:45; ரோமர் 11:28). ஆனால் காரியம் அப்படியல்ல. அந்த வாக்குத்தத்தத்தின்படி ஆசீர்வாதத்த அவர்கள், இதுவுர அனுபவிக்கவில்ல என பவுல் கூறுகிறார் (ரோம. 11:25,26). கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சுபயானது தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு, இந்த சுபயின் மூலமாக, இஸ்ரேல் மக்கள் பூரணப்படும் வுரக்கும், அவர்கள் அந்த ஆசீர்வாதத்த பெறாதிருப்பார்கள். ''அந்நாட்களுக்குப் பிறகு (ஏழத்தனயான தண்டுன காலங்களுக்குப் பிறகு) நான் இஸ்ரேல் குடும்பத்தோடே பண்ணப்போகிற உடன்படிக்கயாவது, நான் என் நியாயப்பிரமாணத்த அவர்கள் உள்ளத்தில் ,வத்து, அத அவர்கள் இருதயத்தில் எழுதி, நான் அவர்கள் தேவனாயிருப்பேன், அவர்கள் என் ஜனமாயிருப்பார்கள் என்று, கர்த்தர் சொல்கிறார்; இனி ஒருவன் தன் அயலாுனயும், ஒருவன் தன் சகோதருனயும் நோக்கி, கர்த்தர அறிந்துகொள் என்று போதிப்பதில்ல. அவர்களில் சிறியவன் முதல் பெரியவன் மட்டும் எல்லாரும், என்ன அறிந்து கொள்வார்கள் என்று கர்த்தர் சொல்கிறார்'' (எரே. 31:33,34; எபி. 10:16,17). ''பிதாக்கள் திராட்சக் காய்குளத் தின்றார்கள். பிள்ளகளின் பற்கள் கூசிப்போயின என்று அந்நாட்களில் (ஏழத்தனயான தண்டுனகளுக்குப் பிறகு கிருபயின் காலத்தில்) சொல்லமாட்டார்கள். அவனவன் தன் தன் அக்கிரமத்தின் நிமித்தமே சாவான். எந்த மனுஷன் திராட்சக் காய்குளத் தின்பானோ அவனுடய பற்களே கூசிப்போகும்'' (எரே. 31:29,30).

இஸ்ரயேல் மக்கள் 70 வருட சிறயிருப்பிற்குப் பிறகு பாபிலோனி லிருந்து திரும்பி வந்தாம், அவர்கள் புறஜாதியாரின் ஆட்சியிலிருந்து விடுதல பெறவில்ல. அவர்கள் அதன் பிறகும்கூட அடிம மக்களாகவே வாழ்ந்தனர். எந்த மக்களிடமிருந்து கிறிஸ்து வெளிப்பட வேண்டுமோ,

அம்மக்குள ஒன்று கூட்டவே அந்த தற்காலிக விடுதல உதவியாயிருந்தது. இஸ்ரேல் நாடானது புறஜாதி மக்களின் கீழ் இருந்த காரணத்தினால் தான் கிறிஸ்துவும் அதக் குறிப்பிட்டு ''புறஜாதியாரின் காலம் நிறவேறும் வுரக்கும் எருசலேம் புறஜாதியாரால் மிதிக்கப்படும்'' என்று கூறினார். (லூக்கா 21:24) கி.மு. 606லிருந்து இஸ்ரேல் மக்கள் புறஜாதியாரின் கீழ் ஏழத்தன காலமாகிய (ஏழு காலங்களாகிய) 2520 வருடங்கள் வுர அதாவது கி.பி. 1914 வுர அடிமப்பட்டிருந்தனர் என்பதற்கு இவ்வுலக சரித்திரமே சாட்சியாயிருக்கிறது. மேம் அவர்கள் மறு சீரமப்பு அடய கி.பி 1914க்கு முன்னால் எந்தவித வாய்ப்பும் இல்லாமல் இருக்கிறது. (இந்தப் புத்தகம் 1889இல் இதன் ஆசிரியரால் எழுதப்பட்டது.) ஆகவே இந்த நீண்ட காலத்தண்டுன முடியும் தருவாயிலிருப்பதால், அத்திமரம் துளிர்விடும் சூழ்நிலயிலிருக்கிறது. குளிராகிய துன்பகாலம் நீங்கி, வாக்குத் தத்தத்தயும், சுதந்திரத்தயும் இஸ்ரயேலர் பெற்றுக் கொள்ளும் வசந்த காலமாகிய 1000 வருட யுகம் சமீபித்து இருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. இஸ்ரயேல் மக்கள் தங்கள் சொந்த நாட்டிற்குத் திரும்புவதற்குத் தேவயான முயற்சிகளும், ஏற்பாடுகளும் நடபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் காரியங்கள் வேதாகமத்தின் போதனகுள ரூபகாரப்படுத்துவதாக இருக்கின்றன. இதற்குரிய காரியங்குள (Volume I பக்கம் 227,236)இல் படித்தறியலாம்.

மற்றொரு வுகயான அத்தாட்சி

இந்த புறஜாதியாரின் காலத்தக்குறித்து தானியேல் 4ஆம் அதிகாரத்திம், மற்றொரு முறயில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆதியில் இவ்வுலகத்தின் மீது மனிதனுக்கு இருந்த ஆளுகுயயும், பின் அந்த ஆளுக நீக்கப்பட்டுதயும், பிறகு புறஜாதியாரின் கால முடிவில் இழந்தவுகளயெல்லாம் திரும்பக் கொடுத்தலின் நிசயத்தயும், நேபுகாத்நேசாரின் கனவின் மூலமாக காண்பிக்கப்பட்டு, தானியேல் மூலமாக அதின் அர்த்தம் தெளிவாக விளக்கப்படுகிறது. இக்கனவானது நேபுகாத் நேசாரிடத்தில் நிறவேறியது.

''இதோ தேசத்தின் மத்தியிலே மிகவும் உயரமான ஒரு விருட்சத்தக் கண்டேன். அந்த விருட்சம் வளர்ந்து பலத்து, தேசத்தின் எல்ல பரியந்தமும் காணப்படத்தக்கதாக அதன் உயரம் வானபரியந்தம் எட்டினது. அதன் இலகள் நேர்த்தியும், அதன் கனி மிகுதியாயுமிருந்தது. எல்லா ஜீவனுக்கும் அதில் ஆகாரமுண்டாயிருந்தது. அதன் கீழே வெளியின் மிருகங்கள் நிழக்கு

ஒதுங்கினது. அதன் கொப்புகளில் ஆகாயத்துப்பட்சிகள் தாபரித்து சகல பிராணிகளும் அதில் போஷிக்கப்பட்டது. நான் படுத்திருக்கையில் என் தலையில் தோன்றின தரிசனங்களைக் காணும்போது காவலனாகிய பரிசுத்தவான் ஒருவன் வானத்திலிருந்து இறங்கி வரக்கண்டேன். அவன் உரத்த சத்தமிட்டு, இந்த விருட்சத்தை வெட்டி, இதன் கொப்புகளை தறித்துப் போடுங்கள். இதன் இலைகளை உதிர்த்து, இதன் கனிகளை சிதறடியுங்கள். இதன் கீழுள்ள மிருகங்களும், இதன் கொப்புகளிள்ள பட்சிகளும் போய் விடட்டும். ஆனாம் இதன் வேர்களாகிய அடிமரம் பூமியிலிருக்கட்டும். இரும்பும் வெண்கலமுமான விலங்கு இடப்பட்டு, வெளியின் பசும்புல்லிலே தங்கி ஆகாயத்துப் பனியிலே நனைவதாக. மிருகங்களோடே பூமியின் பூண்டிலே அவனுக்குப் பங்கு இருக்கக்கடவது. அவனுடைய இருதயம் மனுஷ இருதயமாயிராமல் மாறும்படி, மிருக இருதயம் அவனுக்குக் கொடுக்கப்படக் கடவது. இப்படியிருக்க அவன்மேல் 7 காலங்கள் கடந்துபோக வேண்டும். உன்னதமானவர் மனுஷருடைய ராஜ்யத்தில் ஆளுகை செய்து தமக்கு சித்தமானவனுக்கு அதைக்கொடுத்து, மனுஷரில் தாழ்ந்தவனையும் அதன் மேல் அதிகாரியாக்குகிறார் என்று, நர ஜீவன்கள் அறியும்படிக்குக் காவலாளரின் தீர்ப்பினால், இந்தக் காரியமும் பரிசுத்தமான ஒருவர் மொழியினால் இந்த விசாரணையும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.''

மனித குலத்தின் தலைவனாகிய ஆதாமை நோக்கி தேவன் ''நீங்கள் பகிப்பெருகி, பூமியை நிரப்பி, அதைக் கீழ்ப்படுத்தி, சமுத்திரத்தின் மசங்களையும், ஆகாயத்துப் பறவைகளையும், பூமியின்மேல் நடமாடும் சகல ஜீவ ஜந்துக்களையும் ஆண்டு கொள்ளுங்கள்'' என்று கூறினார் (ஆதி 1:28). நேபுகாத்நேசாரின் கனவில் காணப்பட்ட மகிமையும், அழகுமுள்ள குறிப்பிடத்தக்க அந்த விருட்சம், இவ்வுலக ஆளுகையைத் தேவன் மனுகுலத்திற்கு மேலே சொன்ன பிரகாரம் கொடுத்ததைக் குறிப்பிடுகிறது. மனிதனுக்கு ஆதியில் இருந்த மகிமையும், வல்லமையும், உலகிள்ள எல்லா ஜீவராசிகளையும் ஆண்டு கொண்டு, அவைகளுக்குப் பாதுகாப்பும், உணவும், உறைவிடமும் கொடுத்து, ஆசீர்வதிக்கக் கூடிய தகுதியுள்ளதாயிருந்தன. ஆனால் பாவம் நுழைந்தபோதோ, அந்த விருட்சத்தை வெட்ட கட்டளை கொடுக்கப்பட்டதுபோல, மனித குலத்திற்கு இருந்த மகிமையும், அழகும் வல்லமையும் நீக்கப்பட்டன. மனிதனால் தாழ்ந்த சிருஷ்டிகளுக்கு எந்தவித பாதுகாப்பும், உறைவிடமும் ஆசீர்வாதமும் கிடைக்கவில்லை. மரணமானது, அந்த பெரிய மரத்தை வெட்டி, அதின் கனிகளையும், இலைகளையும் சிதறடித்த தால் தாழ்ந்த ஜீவராசிகள் காவலனும், தலைவனும் இல்லாமல் விடப்பட்டன.

மனிதனை பொறுத்தவரைக்கும், இழந்துபோன ஆளுகையைப்பெற எல்லா வழிகளைக் கையாண்டும், அவை பிரயோஜனமில்லாமல் போயின. தேவனைப் பொறுத்த வரையில் காரியம் அதுவன்று. தேவனின் ஆதி திட்டத்தின்படி, ஆளுகையை மனிதனுக்குக் கொடுத்ததுதான், விலை மதிப்பற்ற பரிசாக இருந்தது. அந்த விருட்சத்தை வெட்டும்படி தேவன் உத்தரவு கொடுத்திருந்தாம், அதின் அடிமரம் வேரோடு வெட்டப்படாமல் விடப்பட்டது. தேவனால் குறிப்பிடப்பட்ட காலம் வரும் வரை, அந்த மரம் வளராத படிக்கு, மனிதன் ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரும் வரை இழந்து போனவைகளை மீண்டும் பெறாதபடிக்கு, தேவன் அதை விலங்கிட்டு வைத்திருந்தார்.

எப்படி கனவில் மரம் மனிதனாக உருமாறி, பின் நிலைமாறி, புத்தி கெட்டு, மகிமை குன்றி, மிருகத்திற்கு ஒப்பாக மாறினது போல், மனிதன் தனது மகிமையும், ஆளுகையும் இழந்து, விழுந்து போன எஜமானனாக நாம் காண்கிறோம். எனவே தண்டனை கொடுக்கப்பட்ட நாள் முதற்கொண்டு, மனுக்குலமானது மிருகங்களோடு பூமியின் பூண்டிலே பங்குடையவர்களாகவும், அவர்களது இருதயமானது, மிருக குணமுடையதாகவும் மாறியிருக்கிறது. எண்ணிலடங்கா மனுக்குலத்தின் தற்போதைய நிலைமையையும், கடந்தகால அரைகுறை நாகரீக நிலைமையையும், அதற்கு முன்னிருந்த அநாகரிக நிலைமையையும் பார்க்கும்போது, தாழ்ந்த நிலைமையிலிருந்து முன்னேறி வர நினைத்த மிக சொற்ப ஜனங்கள் மட்டுமே, தங்களுடைய மிகுந்த போராட்டத்தினாம், இடைவிடா முயற்சியினாம் ஓரளவுக்கு மட்டுமே முன்னேற முடிந்தது. மகா உன்னதமானவர் மனித இராஜ்யத்தை ஆண்டு, அவர் யாருக்கு அதைக் கொடுக்க சித்தமுள்ளவராயிருக்கிறாரோ அவர்களுக்குக் கொடுப்பார் என்ற பாடத்தை அவர்கள் கற்று அறிந்து கொள்ளும் வரை, மனுக்குலமானது தாழ்ந்த நிலைமையிம், தீமையின் ஆளுகையிம் இருக்க வேண்டும். இந்தத் தாழ்ந்த நிலைமையில் மனிதர்கள் இருக்கும்போது, தேவன் அவர்களிடையே இருக்கிற சில அடிப்படைக் குணங்களே அவர்களை ஆளும்படி அனுமதித்தார். அவர்களது அடிப்படைக் குணங்கள் அவர்களுக்கு எதிர்காலத்தில் நித்திய நன்மையை ஏற்படுத்தும் என்பதை அவர்களது தற்போதைய கசப்பான அனுபவம் நிரூபிக்கும்.

தானியேலின் விளக்கத்தின்படி, இவையெல்லாம் ''இராஜாவாகிய நேபுகாத் நேசார் மீது வந்தது'' என்று நமக்கு சொல்லப்பட்டது. அவன் மீது வந்த தீர்மானம் என்னவெனில், மனுஷரினின்று அவன் தள்ளிவிடப்பட்டு,

மிருகக் குணத்தப் பெற்று, வெளியின் மிருகங்களோடு ஏழு காலங்கள் (சொல்லர்த்தமுள்ள 7 வருடங்கள்) கடந்து போகும் மட்டும், சஞ்சரிக்க வேண்டும். தானியேலின் விளக்கமானது, தரிசனம் எந்த விதத்தில் நேபுகாத்நேசாரிடத்தில் நிறவேறும் என்புத மட்டுமே காட்டுவதாக உள்ளது. உண்மயிலே இந்த தரிசனமும், அதின் விளக்கமும், அதன் நிற வேறுதம், ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்த விளக்குவதற்குக் கூறப்பட்டுள்ளது என்புத நிரூபிக்குமளவிற்கு அவகள் இசவாய் இணக்கப் பட்டுள்ளன. இந்த தரிசனமானது தெய்வீக நோக்கத்தின் விளக்கத்திற்கு மிகவும் நேர்த்தியாகவும், இசவாகவும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த தெய்வீக நோக்கம் என்னவெனில் தேவன், மனித குலம் அனத்தயும் தண்டித்து திருத்த, அத தீமயின் ஆளுகக்குட்படுத்தி, குறிப்பிட்ட காலத்தில் அத நித்திய நீதியில் ஸ்தாபித்து, அதற்கு நித்திய ஜீவுன மீட்டளிப்பார் என்பதாகும். எனவே இந்த தரிசனமானது, ஒரு நிழலான காரியத்திற்கென்றே முன்னடயாளமாகக் கூறப்பட்டது என்று நாம் கூறும்படி உள்ளது.

''பரலோகத்தின் தேவன் உமக்கு இராஜரீகத்தயும், பராக்கிரமத்தயும், வல்லமயயும், மகிமயயும் அருளினார். சகல இடங்களில் உள்ள மனுபுத்திரரயும், வெளியின் மிருகங்களயும், ஆகாயத்துப் பறவகளயும் அவர் உமதுகயில் ஒப்புக்கொடுத்து, உம்ம அவற்றயெல்லாம் ஆளும்படி செய்தார்'' (தானி. 2:37,38). மேலேயுள்ள பிரகாரம், தீர்க்கதரிசி, நேபுகாத்நேசார பூமியின் எஜமானனாகக் கூறியது, ஆதியிலே தேவன் ஆதாம நோக்கிக் கூறியதற்கு (ஆதி.1:28) ஒத்து இருக்கிறது. இந்தக் கருத்தயும், நேபுகாத்நேசார் பூமியின் தலவனாகவும், மானிடப் பிரதிநிதியாகவும் ஆக்கப்பட்டத நாம் நினவு கூறும்போது, நேபுகாத்நேசாரிடத்தில் நிறவேறின. அந்தத் தரிசனம் மிகவும் விசேஷத் தகுதியுடயதாயிருக்கிறது. அதன் பிறகு நேபுகாத்நேசார், தனது பாவத்தின் நிமித்தம் ஏழு காலங்கள் (வருடங்கள்) தண்டன பெற்றான். அதன்பின் அவன் புத்தி (அறிவு) அவனுக்குத் திரும்பி வந்தது. அவன் இழந்த இராஜ்ஜியம் அவனுக்கு மீண்டும் கொடுக்கப்பட்டது. அவன் தேவயான பாடத்தக் கற்ற பிறகு, அவனுடய இராஜ்ஜியத்தில் ஸ்திரப்படுத்தப்பட்டான். மகத்துவமும் கொடுக்கப்பட்டது. மேற்கூறிய காரியங்கள் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளன.

''அந்த நாட்கள் சென்ற பின்பு நேபுகாத்நேசாராகிய நான், என் கண்கள வானத்திற்கு ஏறெடுத்தேன். என் புத்தி எனக்குத் திரும்பி வந்தது. அப்போது நான் உன்னதமானவுர ஸ்தோத்தரித்து என்றென்றக்கும் ஜீவித்திருக்கிறவுரப் புகழ்ந்து மகிமப்படுத்தினேன். அவருடய

கர்த்தத்துவமே நித்திய கர்த்தத்துவம், அவருடய இராஜ்யமே தலமுற, தலமுறயாக நிற்கும். பூமியின் குடிகள் எல்லாம் ஒன்றுமில்ல என்று எண்ணப்படுகிறார்கள். அவர் தமது சித்தத்தின் படியே, வானத்தின் சேனயயும், பூமியின் குடிகளயும் நடத்துகிறார். அவருடய கயத் தடுத்து, அவுர நோக்கி என்ன செய்கிறீரென்று சொல்லத்தக்கவன் ஒருவனும் இல்ல என்றேன். அவ்வேளயில் என் புத்தி எனக்குத் திரும்பி வந்தது. என் பிரபுக்களும் மந்திரிமாரும் என்னத் தேடி வந்தார்கள். என் இராஜ்யத்திலே நான் ஸ்திரப்படுத்தப்பட்டேன். அதிக மகத்துவமும் எனக்குக் கிடத்தது. ஆகயால் நேபுகாத்நேசாராகிய நான் பரலோகத்தின் இராஜாவப் புகழ்ந்து, உயர்த்தி மகிமப்படுத்துகிறேன். அவருடய கிரியகள் எல்லாம் சத்தியமும், அவருடய வழிகள் நியாயமுமானவகள். அகந்தயாய் நடக்கிறவர்களத் தாழ்த்த அவராலே ஆகும் என்று எழுதினான்.''

நேபுகாத்நேசார் தாழ்த்தப்பட்ட நிலம, மானிடர் மிருகத்தன மான ராஜ்யங்களுக்குக் கீழ், ஏழு உருவகக் காலத்திற்கு அல்லது 7 வருடத்திற்கு (1 நாள் = 1 வருடம்; 2520 வருடங்கள்) தாழ்த்தப்படுவதற்கு முன்னடயாளமாக இருந்தது. இக்காலமானது நேபுகாத்நேசாரின் காலத்திலிருந்து ஆரம்பித்தது. இந்த காலக்கணக்கானது இஸ்ரேல் மக்களின் ஏழத்தனயான தண்டனக்கு சரியாகப் பொருந்துவதோடு, நாம் ஏற்கனவே பார்த்தபடி அக்காலம் கி.பி. 1914இல் முடிவுடகிறது. ஏனெனில் தேவனுடய இராஜ்யத்தின் கிரீடம் நீக்கப்பட்டு, ஏழத்தனயான தண்டன காலம் ஆரம்பித்த போதுதான் இந்த நேபுகாத்நேசாரால் இஸ்ரயேலர்கள் பாபிலோனுக்கு அடிமகளாகக் கொண்டு செல்லப்பட்டனர்.

இந்த புறஜாதியாரின் இராஜ்யபாரத்தப் பற்றி தானியேக்குத் தேவன் கூறும்போது, அவகள துஷ்ட மிருகங்களுக்கு ஒப்பிட்டும், இந்த புறஜாதியாரின் முடிவுக் காலத்தில், தேவனுடய இராஜ்யபாரமானது மனுஷ சாயலான ஒருவரிடத்தில் விடப்படும் என்று தேவனுடய இராஜ்யத்த ஒரு மனிதனுக்கு ஒப்பிட்டும் கூறியது, மிகத் துல்லியமாக இசந்து காணப்படுகிறது.

எனவே மனிதனுடய தாழ்த்தப்பட்ட நிலயயும், புறஜாதியாரின் காலத்தக் குறித்தும் முன் அடயாளமாக சொல்லவே, இந்த பிரயோஜனமில்லாத புறஜாதி இராஜாவின் சரித்திரம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்று நமக்குத் தெரிகிறது. நேபுகாத்நேசாரின் ஏழு வருட தாழ்த்தப்பட்ட நிலமயானது மனிதனுடய தாழ்த்தப்பட்ட நிலம மிகத்துல்லியமாக

சித்தரித்துக் காட்டுகிறது என்பது ஓர் உண்மையாகும். மானிடர்கள் குறிப்பிட்ட பெரும் படிப்பினையைக் கற்றுக்கொண்ட பிறகு, தேவன், பூமியின் ஆளுகையை, மானிடருக்கு திரும்ப கொடுக்க வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிறார் என்பது அடுத்த உண்மை. மனிதன் தன்னுடைய தாழ்ந்த நிலைமையையும், இவ்வுலகத்தை ஆண்டு, மேம்படுத்த தான் தகுதியற்றவன் என்பதையும் அறிந்து, தேவனுடைய, இராஜ்யத்திற்கும் அவரது ஆளுகைக்கும் தயாராயிருக்கும் போது, ஏழு காலமாகிய உருவக (புறஜாதியார்) காலம் (2520 வருடங்கள்) அப்போது சரியாக முடிவுடைந்திருக்கும் என்பது மூன்றாவது உண்மை. நேபுகாத்நேசாரின் ஏழு காலத்தண்டனையானது, அவன்மேல் சொல்லர்த்தமாக நிறைவேறியது. அதே சமயம், நேபுகாத்நேசாரின் 7 காலத்தண்டனை, புறஜாதியாரின் ஆளுகையானது ஏழு உருவகக் காலத்தை கொண்டிருக்கும் என்பதையும் நமக்கு வலியுறுத்துகிறது.

நேபுகாத்நேசார் தாழ்த்தப்பட்ட நிலைமையானது எப்போது தொடங்கியது என்பது நமக்குத் மிகத் துல்லியமாக சொல்லப்படவில்லை. அதனால் நஷ்டம் ஏதுமில்லை. ஏனெனில் அவனுடைய தாழ்த்தப்பட்ட நிலைமையானது, புறஜாதியாரது, ஆளுகையின் முழு காலப்பகுதியையும், முன் அடையாளமாக குறிப்பதாக உள்ளது. இந்த புறஜாதியாரின் ஆளுகைக் காலம், சிதேக்கியா இராஜாவிடமிருந்து முன் அடையாளமான தேவனுடைய இராஜ்யத்தின் கிரீடம் நீக்கப்பட்டதிலிருந்து ஆரம்பித்தது. அதனுடைய ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே, அது கொடூரத்தன்மையோடு மிருகத்தனமாக இருந்தது. அந்தக் காலங்கள் அளவிடப்பட்டு, அதனுடைய எல்லைகள் எல்லாம் யேகோவா தேவனால் குறிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இந்தக் கால எல்லைகள் மாற்றப்பட முடியாததாக இருக்கிறது.

இந்த ஏழத்தனைக் காலத்தின் முடிவில் ஏற்படும் மறுமலர்ச்சியின் காட்சி எவ்வளவு நேர்த்தியாக உள்ளது! இனி இஸ்ரயேல் மக்களோ, அல்லது உலக மக்களோ மிருகத்தனமான புறஜாதியாரால் மிதிக்கப்படுவதுமில்லை; தவறாக வழிநடத்தப்படுவதுமில்லை. தேவனுடைய இராஜ்யம் பூமியின் மீது ஸ்தாபிக்கப்படும். இஸ்ரேம், இவ்வுலகமனைத்தும் அவருடைய நீதியும், உரிமையுமுள்ள அதிகாரத்தால் ஆசீர்வதிக்கப்படும். இந்த நம்பிக்கையும், வாக்குத்தத்தமும் முதன் முதலில் ஏதேனில் வித்திடப்பட்டது (ஆதி.3:15). அது ஜலப்பிரளயத்திற்குப் பிறகு துளிர்த்து, பிறகு முன்னடையாளமான மக்களாகிய இஸ்ரயேலரோடு ஒட்டவைக்கப்பட்டது (ஆதி. 12:13). பிறகு மறுபடியும் அது துளிர்விட்டு பூத்துக் குலுங்கும்.

இரட்சிப்பின் நம்பிக்கையானது நமது கர்த்தரின் முதல் வருகையில் துளிர்விட்டாலும், பூத்துக் குலுங்குதலும், இழந்த எல்லாவற்றையும் ஆசீர்வாதமான கனிகளுடன் தரக்கூடிய குறித்த வேளை அப்போது வரவில்லை. ஆனால் புறஜாதியார் காலத்தின் முடிவில், அந்த குறித்த வேளை வந்த பின் வசந்த காலத்தின் அடையாளங்கள் நிசயமாய்த் தோன்றும். வசந்த காலத்தில் கனிகளின் பலன் அதிகமாயிருக்கும்; மகிமை பொருந்திய இலையுதிர்கால (கனி தரும் காலம்) விளைச்சல் அறுவடை செய்யப்படும். இனிவரக்கூடிய என்றும் அழியாத யுகத்தின் மகிமையில் களிப்புண்டாகும். முன்னடையாளமாக சொல்லப்பட்டபடி இப்பூமியின் எஜமானுடைய அறிவு திரும்பக் கொடுக்கப்பட்டு, கனத்தினாலும், மகிமையினாலும் முழுமையாக நிலைநிறுத்தப்படுவான். அவன் பரலோகத்தின் தேவனை கனப்படுத்தி ஸ்தோத்தரிப்பான்.

நாம் ஏற்கனவே பார்த்ததுபோல, புத்தியானது மனுக்குலத்திற்கு திரும்பி வந்து கொண்டிருக்கிறது. மனுக்குலம் தங்கள் தாழ்த்தப்பட்ட நிலைமையை ஓரளவிற்கு உணர்ந்து விழித்துக்கொண்டு, தங்களது நிலைமையை மேம்படுத்த முயற்சித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மிருகத்தனமான இராஜ்யத்திலிருப்பதைக் காட்டிலும், சீர்படுத்தப்பட்ட ஓர் நிலைமையை அடைய சிந்தித்தும், திட்டமிட்டும், செயல்பட்டுக் கொண்டும் வருகின்றனர். அவர்கள் தேவனையும், அவருடைய ஆளுகையையும் உணர்ந்து கொள்வதற்கு முன்பு, இதுவரை சம்பவித்திராத துன்பத்தை சந்தித்து, அந்தத் துன்பத்தின் மூலமாக தாங்கள் நலிந்தவர்கள், பரதேசிகள், ஒன்றுமில்லாதவர்கள் என்பதை உணர்ந்து கொள்வர். அவர்கள் இதுவரை பெற்ற அறிவைக் கொண்டு, இனிமேல் என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருக்கக் கூடிய முதல் சாம்ராஜ்யத்தை அனுபவம், நன்மை தீமை அறியக்கூடிய அறிவு ஆகியவற்றின் மீது, ஸ்தாபிக்கப் போகிறவரை ஏற்றுக்கொண்டு, அவருக்கு பணிந்து நடக்க உணர்ந்துகொள்வர்.

உண்மையிலே அதிசயிக்கத்தக்க காரியங்கள் இவ்வுலகில் நடைபெறும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். வரப்போகிற 26 வருடங்களுக்குள்ளாக (இந்த புத்தகம் ஆசிரியரால் 1889இல் எழுதப்பட்டது.) இப்போதிருக்கிற அரசாங்கமெல்லாம் தூக்கியெறியப்பட்டு கலக்கப்படும். காரியங்கள் மிகவும் சீக்கிரத்தில் உச்சகட்டத்தில் நடக்கக்கூடிய ''யேகோவாவின் நாளாகிய'' விசேஷித்த தனி சிறப்பு வாய்ந்த காலத்தில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு சிறு வேலையை தேவன் பூமியின்மீது செய்வார் (முதல் புத்தகம் 15ஆம் அத்தியாயத்தைப் பார்க்கவும்.)

கடந்த 11 வருடங்களாக மேலே சொல்லப்பட்ட காரியங்கள் எல்லாம் போதிக்கப்பட்டும், பிரசுரிக்கப்பட்டும் வந்திருக்கின்றன. மேம் இந்த குறந்த கால இடவெளியில், பூமியில் வலிமயுள்ள இராஜ்யங்களத் தாழ்த்தி, அத கவிழ்ப்பதற்குத் தேவயான நிலமகள் பெருகி வருவது, ஒரு அதிசயிக்கத்தக்க நிகழ்சியாகும். இந்த நேரத்தில் கம்யூனிசம், சோஷலிசம், நிகலிஷம் எதிர் மறுப்பு வாதம் போன்றவகள், மிகத்தீவிரமாக பரவக்கூடிய தாக இருக்கின்றன. இவகள் இப்பூமிய ஆண்டுவரும் ஆட்சியாளர் களிடயே ஒருவித கலக்கத்த ஏற்படுத்தி வருகின்றன. பூமியின் மீது நடக்கக்கூடிய காரியங்கள அவர்கள் பார்த்து, அவர்களுடய இருதயம் பயத்துக்குள்ளாகி இருக்கிறது. ஏனெனில் தற்போதய வல்லரசுகள் மிகப்பயங்கரமாக அசக்கப்பட்டு, முடிவிலே பெரிய கலகத்துடன் ஒழிந்துபோகக் கூடியதாய் இருக்கின்றன.

புறஜாதியாரின் காலத்தப் பற்றிய இந்த வேதாகம ஆதாரங்கள் எல்லாம் ஒரு நிர்ணயிக்கப்பட்ட சத்தியமாக நாம் கருதுகிறோம். இவ்வுலக இராஜ்யத்தின் முடிவும், தேவனின் இராஜ்யம் பூர்ணமாக இவ்வுலகத்தில் ஏற்படுதம் சமீபகாலத்தில் கி.பி.1915இன் முடிவில் ஏற்படும். சுப, தம்முடய கர்த்தர் பரத்திற்கு எழுந்தருளியதிலிருந்து சொல்லி வருகிற ''உமது இராஜ்யம் வருவதாக'' என்ற ஜெபத்திற்கு அப்போது பதில் கிடக்கும். ஞானம் நீதியின் ஆளுகயில் இப்பூமி முழுவதும் கர்த்தரின் மகிம, அறிவு, நீதி, சமாதானம் ஆகியவற்றால் நிறந்திருக்கும். (சங். 72:19; ஏசாயா. 6:3; ஆபகூக். 2:14) தேவனுடய சித்தம் ''பரலோகத்தில் செய்யப்படுவது போல பூமியிம் செய்யப்படும்.''

உலக இராஜ்யங்கள் எல்லாம் அழிக்கப்பட்ட பின்தான் தேவனுடய இராஜ்யம் ஏற்படும் என்றல்ல; இந்த உலக இராஜ்யங்கள் தங்களுடய அதிகாரத்தில் இருக்கும் போதே, தேவனுடய இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும் என்றும், அந்த தேவனுடய இராஜ்யம்தான் இவ்வுலக இராஜ்யங்கள நொறுக்கி, நிர்மூலமாக்கும் என்றும் (தானி.2:44), தானியேலின் தீர்க்கதரிசனம் கூறுவத நாம் விசேஷித்துக் கவனிப்பது மிகவும் பிரயோஜனமாயிருக்கும். இந்த மிருகத்தனமான இராஜ்யங்கள் எல்லாம் உலகப்பொது ஆளுகயப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு முன்பே இருந்தன. பாபிலோன் இராஜ்யம், எருசலேம மேற்கொண்டு ஆளுகயப் பெறுவதற்கு முன்பே இருந்தது. (தானி. 2:37,38) மேதியபெர்சியாவும், பாபிலோன மேற்கொள்வதற்கு முன்பே இருந்தது. இதப்போலவே எல்லா இராஜ்யங்களும் ஆளுகயப் பெறுவதற்கு முன்பே இருந்தன.

முதலில் அவகள் நிலபெற்று, மற்றவகள மேற்கொள்வதற்கு முன்பு, அதிக வல்லமயப் பெற்றிருக்க வேண்டும். இதப்போலவே தேவனுடய இராஜ்யமும் இருக்கும். ஆனால் அது 19 நூற்றாண்டுகளாக கருவுற்ற நிலயிலிருந்து, தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அதிகாரங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து இருக்கும்படி செய்யப்பட்டது. புறஜாதியாரின் ''ஏழத்தனக் காலம்'' (7 காலங்கள்) முடியும்வர தேவனுடய இராஜ்யம் உலகப் பொது ஆளுகயப் பெறமுடியாது. எனினும் மற்ற இராஜ்யங்களப் போலவே தேவனுடய இராஜ்யமும், மற்ற இராஜ்யங்கள நொறுக்கி தூக்கியெறி வதற்கு முன்பாகத் தேவயான வல்லமயப் பெற வேண்டும்.

எனவே இந்த ''யேகோவாவின் நாள்'' அல்லது ''இடுக்கமான நாளில்'' நம்முடய கர்த்தர் பெரும் அதிகாரத்தப் பெற்று ஆளுக செய்கிறார். அந்நாள் அதிக வேதனயக் கொடுக்கக் கூடியதாய் இருக்கும். இவ்வுலகமானது அத சில காலம் புரிந்துகொள்ளாது. பரிசுத்தவான்கள் தற்போதய இராஜ்யங்கள உடத்து நொறுக்கும் வேளயில் பங்கு பெறுவர் என்பதில் சந்தேகமில்ல. அவர்களுடய இராஜாக்கள சங்கிலிகளாம், அவருடய மேன்மக்கள, இரும்பு விலங்குகளால் கட்டவும், எழுதப்பட்ட நியாயத்தீர்ப்ப அவர்கள் பேரில் செத்தவும், இந்த கனம் அவருடய பரிசுத்தவான்கள் அனவருக்கும் உண்டாகும். (சங். 149:7,9) ஜெயங்கொண்டு முடிவுபரியந்தம் என் கிரியகளக் கக்கொள்கிறவன் எவனோ அவனுக்கு ஜாதிகள் மீது அதிகாரம் கொடுப்பேன். அவன் இருப்புக் கோலால் அவர்கள ஆளுவான். அவர்கள் மண்பாண்டங்களப் போல நொறுக்கப்படுவார்கள் (வெளி. 2:26,27; சங்.2:8,9).

தேவனுடய இராஜ்யத்தின் தன்மக்கும், மிருகத்தனமான இராஜ்யங்களின் தன்மக்கும் உள்ள அதிக வேறுபாடுகள நாம் முந்தய புத்தகத்தில்ஆராய்ந்து அறிந்தது, யுத்தங்களின் தன்மகளின் வேறுபாடு கள கண்டுகொள்ள நம்ம தயார் செய்கிறது. பொதுவாக ஒரு இராஜ்யம் மற்ற இராஜ்யங்கள தூக்கியெறியும் முறயிலிருந்து, தேவனுடய இராஜ்யம் உலக இராஜ்யங்கள மேற்கொண்டு உடத்தெறியும் முறம மிகவும் வேறுபட்டு இருக்கும். அவர் இப்போது ஆளுவதற்குத் தேவயான அதிகாரங்கள பெற்றுக் கொள்ளுகிறார் என்புத ''புறஜாதிகள வெட்டும்படிக்கு அவருடய வாயிலிருந்து கூர்மயான பட்டயம் புறப்படுகிறது. இருப்புக் கோலால் அவர்கள அரசாளுவார்'' (வெளி.19:15)

என்று அடயாளமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தேவ வசனம்தான் அந்த கூர்மயான பட்டயம் ஆகும் (எபேசி. 6:17). தீமகளயும், தவறுகளயும் நீக்கிப்போடுவதற்கு தற்போது வாழ்ந்து வரும் பரிசுத்தவான்களும், உலகத்திள்ள பல மக்களும் கர்த்தருடய போர் வீரர்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறார்கள். எல்லா நாடுகளயும் அமதிக்குள் கொண்டுவருவதற்கான செயலே இப்படி உருவகமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது என்ற தவறான முடிவுக்கு, யாரும் வரக்கூடாது. ஏனெனில் (வெளி.11:17,18; தானி. 12:1, 2; 2 தெச. 2:8; சங். 149;சங்.47) போன்ற வசனங்கள் மேற்பட்ட கருத்திற்கு மாறாக போதிக்கின்றன.

இனிவரக்கூடிய அத்தியாயங்களில் நாம் தேவனுடய இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்பட, ஏற்கனவே ஏற்பாடுகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுவிட்டன என்பதற் காகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஆதாரங்களப் பார்க்கும்போது ஆசரியப்பட வேண்டியதில்ல. கிறிஸ்துவின் அதிகாரமானது கி.பி. 1878லிருந்து ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று, தீர்க்கதரிசனத்தில் உரக்கப்பட்டிருக் கிறது. தேவனுடய மகாநாளில் நடக்கும் யுத்தம் (வெளி.16:14) கி.பி. 1915இல் முடிவுடயும். இவ்வுலகத்தின் தற்போதய ஆளுகயானது வீழ்சியுடய ஆரம்பித்துவிட்டது. புடகள ஒன்றுகூட்டி சேர்க்கும் காரியத்தத் தேவனுடய வசனத்திலிருந்து தெளிவாய் காணமுடிகிறது.

நம்முடய பார்வயானது புழய தவறான எண்ணங்களினால் மறக்கப்படாமல் இருக்குமேயானால் தேவனுடய வசனம் என்னும் தொலநோக்கிக் கருவியின் மூலம் சரியாகப் பார்க்கும்போது, நாம் கர்த்தரின் நாளில் நிறவேற வேண்டிய பல நிகழ்சிகளின் தெளிவான குணாதிசயங் களக் கண்டுகொள்ளலாம். இப்போது நாம் அப்படிப்பட்ட நிகழ்சிகளின் மத்தியிலிருக்கிறோம். தேவனுடய கோபாக்கினயின் மகாநாள் வருகிறது.

சத்திய வசனமாகிய பட்டயம் ஏற்கனவே சிவில், சமூக, மதசம்பந்தமான எல்லா தீமயான வழக்கங்களயும், முறகளயும் நொறுக்குவதற்குக் கூர்மயாக்கப்பட்டுவிட்டது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் வெட்டுதம் ஆரம்பிக்கப்பட்டுவிட்டத நாம் காண முடிகிறது. சிந்திக்கும் சுதந்தரம், சமூக மதசம்பந்தமான மனித உரிமகள் எல்லாம் நெடுங்காலமாக இராஜாக்கள், சக்கரவர்த்திகள், போப்புகள், அதிகாரிகள், ஆலோசன சபகள், பரம்பர பரம்புரயான சமயக் கோட்பாடுகள் ஆகியுவகளின் கீழ் ஏற்கனவே இருந்ததக் காட்டிம், அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டும், வலியுறுத்தப்பட்டும் வருகின்றன. உள்நாட்டுப் போராட்டங்கள் ஏற்கனவே ஆரம்பிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அவகள் சுட்டெரிக்கும் அக்கினியப் போல விரவிலே வெளிப்படுத்தப்படும். நூற்றாண்டு காலங்களாக சத்தியத்த விலங்கிட்டும், பெருமூசு விடும் சிருஷ்டிகள ஒடுக்கியும் செய்துகொண்டு வரும் மனித முறமகள், தப்புறகளெல்லாம், அதற்கு முன்னே உருகிப்போக வேண்டும். ஆம், சத்தியமே (பெருகியும் பரந்துமிருக்கும் அறிவு) பட்டயமாக இருந்து, பலப்பல தேசங்களின் தலவர்கள நொறுக்கிப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறது (சங்.110:6). இருந்த போதிம் இத்துன்பமானது எத்தகய ஆசீர்வாதமாக மாறப் போகிறது ! அத்துன்பமானது நீதியின் இராஜாவின் ஆளுகயின் கீழ் நீதியயும், சத்தியத்தயும் பாராட்டும் அளவிற்கு மனுக்குலத்தத் தயார் செய்யும்.

நியாயம் நூலாகவும், நீதி தூக்கு நூலாகவும் இருப்புத மனுக்குலம் ஒருமுகமாக உணர்ந்து கொள்ளும் (ஏசா.28:17). மிகவும் கடுமயான நீதியின் விதிமுறகளில் மட்டுமே அனவரும் விரும்புகிற ஆசீர்வாதங் கள பெற்றுக் கொள்ள முடியும் என்புதயும் உணர்ந்து கொள்வார்கள். இவ்வாறு தேவனுடய நாளில், தங்கள் சொந்த வழிகளிம், பரிதாபமான சுயநலத்திம் முற்றிம் நம்பிக்கயற்றுப்போன அவர்கள் தங்கள நீதியான அதிகாரத்திற்கு மகிழ்சியோடு ஒப்புக் கொடுத்து அத வரவேற்பார்கள். இப்படியாக ''சகல ஜாதிகளாம் விரும்பப்பட்டவர்'' என்று எழுதப்பட்டதிற்கு ஏற்ப, தேவனுடய இராஜ்யமானது தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவருக்கு முழுமயாகக் கீழ்ப்பட்டிருக்கும்.